ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 4 КВІТЕНЬ 1992

No. 4 APRIL 1992

ПРОМІНЬ

Ч. 4 КВІТЕНЬ РІК XXXIII

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Редактор — Олена Гринь
Редактор англомовної частини — Маруся Тарнавецька-Зурек
Адміністратор — Наталя Макаренко

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Річна передплата в Канаді $17.00
Передплата до інших країн $20.00
Одне число ..... $ 2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли.

PROMIN

VOL. XXXIII APRIL No. 4

Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
Monthly

Editor — Olena Hryn
English Editor — Marusia Tarnawecka-Zurek
Administrator — Natalia Makarenko

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Subscription in Canada $17.00
Other countries $20.00
Single copy ..... $ 2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials.

Second Class Mail
Registration Number 1925
International standard Serial number
ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ЗМІСТ

Воскресіння Христове 1
К. Перелісна — Христос Воскрес 1
Марія Божик — Великодні обряди 2
Марія Базелюк — Берегині 3
Катря Янківська — І знов задзвонили рідні дзвони 5
О. Г. — Дарія Янда 6
Наталія Когуська — Подарунок з нагоди 100 річчя поселення 7
Повідомлення Українського Музею Канади (Едмонтон, Альберта) 8
Лариса Мурович — Талісман 8
Посібник для дорадчих рад СУМК 9
Розалія Балацько — Славна Україна 9
Людмила Павенська — З подій культурного життя Вінніпеґу 10
Відзначення заслужених членок (Транскона, Ман.) 11
Річний звіт відділу ім. Л. Українки (Вінніпеґ, Ман.) 12
Відділ ім. Ольги Кобилянської (Витків, Саск.) 13
Ювілейні святкування відділу СУК при катедрі св. Івана в Едмонтоні (64 річниця відділу) 14
Анастасія Міненко — (нашим дітям) Весна прийшла 15

CONTENTS

Helen Raycheba: Chornobyl — Six Years Later 17
In Memoriam: Anna Baran, Anna Babich, Mary Hawrysh 19
Reports: Annual Report: Manitoba Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada 20
Essay Contest: Cary Yurkiw — Building of a Log House 1903 22
World News: Tryzub Official State Emblem 23
International Monetary Fund Membership 23
Farming Program 23
Name Changes 23
Promin Press Fund 33
Ukrainian Pysanka Contest 33

На першій сторінці обкладинки — Андріївська церква в Києві (1747-1753).

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВЕ

Пам'ятаю 1943 рік. Опівночі вдарили дзвони, рознеслось голосне „Христос Воскрес!" Андріївський собор, освітлений прожекторами, сяє на весь Київ.

Церква невелика, але люду незчислена кількість: кругом церкви, на площі.

Хотілось вірити, що після багатолітнього мовчання, не тільки Христос Воскрес, хотілось вірити, що воскресне й Україна.

Але не так сталося. На місце одного поневолювача (московського) прийшов другий (німецький). Україні не поталанило. В скорому часі все завмерло. І знову на дуже довгий час.

І ось, по 35 роках перебування на чужині, я знову в Києві. Заходжу до собору — це вже музей. Оглядаю, все ніби як було попередньо. Закриваю очі і „бачу" в Царських Вратах постать рідного батька з чашею в руках. Це було так давно! Мою мрію перебиває голос: „Хтось має запитання?" Відкриваю очі і не можу вірити в те, що бачу. В Царських Вратах стоїть „Христя в намисті" (дівчина в українському костюмі). Це вона готова давати відповіді на запитання.

Щось стиснуло серце. Боже, як ти можеш допускати до цього?

Збоку, на стіні, є картина (Це образно представлено вибір віри князем Володимиром: до князя, який сидить в кріслі, прийшли посли з Риму і Греції). Перемагаючи своє обурення, звертаюсь до „Христі" українською мовою: що це за картина?

В очах „Христі" непривітний вогник, погляд повзає по мені: що це за одна, що сміє звертатись до неї українською мовою? Але мені байдуже, я вже канадська громадянка.

Чую відповідь по російському: „Ето вибор вєри".

— Ходімо поскоріше звідси, звертаюсь до своєї донечки. Виходжу пригнічена. Це було 1977-го року.

Пішли до Софійського собору. Софійський собор — музей. Оглядаємо. Багато цікавого.

Перед Вівтарем стоїть чоловік, він оповідає історію собору. Чую пояснення; „в Вівтар собакам і жінкам не дозволялось заходити."

Боже, чому така наруга над святинями? Хотілось запитати: ну а тепер „собакам" можна туди заходити?

З таким огірченим серцем я повернулась в Канаду. В Канаду, де світлі празники святкуються вільно, де в церкві відпочиває душа!

І знову пройшло багато років — 1991-ий рік. В пресі України читаю: **„Величне свято Воскресіння Христового відзначене, як державне свято. Кияни відстояли Великоднє Богослуження і посвятили пасхи. До того ж — при рідній мові та ще й за присутності самого Патріярха".**

Господи, та це ж ВОІСТИНУ ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Андрієвський собор в Києві — це головний храм Української Автокефальної Православної Церкви. (Дивись обкладинку).

К. Перелісна

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Співає жайворон з небес:
„Христос воскрес! Христос воскрес!"
У небо дзвін гудить з села:
„Христос воскрес! Йому хвала!"

В промінняхсоняшна блакить:
„Христос воскрес! Його хваліть!"
Дзюрчить струмок-весняний дзвін:
„Воскрес Христос — Господній син!"

Радіють діти у вікнах:
„Христос воскрес на небесах!"
І вся земля, мов той вінок
З чудесних трав, дітей, квіток.

І в серці радість через край:
Воскресли поле, річка, гай,
І лине пісня до небес;
„Христос воскрес! Христос воскрес!"

ВЕЛИКОДНІ ОБРЯДИ

Творчою, життєдайною, романтичною, найцікавішою, найвеселішою порою року є весна.

Весняні обряди українського народу походять ще з глибокої сивизни. Вони увінчались багатим змістом різноманітності, глибокі своїм значенням. У весняну пору з'являється у людини творчий дух, творче натхнення. Весна для молоді — це мрія, надія і любов, надія на парування, надія на одруження. Діти з нетерпінням чекають весни, тепла, сонця. Мріють про волю і простір на природі серед полів, лісів, річок, озер. Усе оживає та радіє зустрічаючи весну:

Прилетіла, розбудила,
Хороводи повела.
Скільки радості і сили!
Скільки ласки і тепла! *(С. Кузьменко)*

Вербна неділя (Вербниця) — початок циклю Великодних Свят. Верба була і є чародійним, романтичним деревом. В українському народі — священним деревом. Верба широко оспівана в українських піснях, леґендах. Верба символічно порівняна та поєднана з дівчиною, з її мріями, з її почуттями, красою і журбою.

Вербу освячують в церкві і роздають людям. Вербою здоровлять один одного, приказуючи:

Не я бю, верба б'є,
За тиждень Великдень,
Будь здоровий, як вода,
Будь багатий, як земля

В інших містах (Київщини, Волині) приказували:

Верба б'є, не я б'ю,
За тиждень Великдень,
Недалечко червоне яєчко!

Весна, за малою енциклопедією проф. Онацького, починається від 21-го березня до 21-го червня. Весняні звичаї Великого дня (а пізніше — Великодня) беруть початок з дохристиянських часів. З прийняттям християнства християнизувались і культи весняних свят: чистий четвер в давнині, сьогодні — страстний четвер і т. п.

В страстний четвер відправляються „Страсті Господні" з читанням 12-ти Євангелій. Вірні стоять з засвіченими свічками. Кожне Євангеліє супроводиться сумним передзоном або переспівом.

По закінченні Страстної відправи починається „культ покійників" або „мертвецький великдень" і тягнеться до третіх півнів. А цілий період цього культу тягнеться до Томиної неділі, до Проводів. Проводи відбуваються урочисто з багатою тризною.

В Великодну п'ятницю ніхто не їв до Плащаниці, крім малих дітей та хворих. Замовкають дзвони, говорять притишено, не вільно сперечатися, докоряти. Кінчають писати писанки та фарбувати крашанки.

З часів Трипільської культури зерно пшениці вважалось символом засівів, а пшеничний хліб — символ жертви хлібодайному божеству. Цей хліб пізніше прибрав назву пасхи.

За письменницею О. Лятуринською пасха постала з весільного короваю, який колись належав до Великодньої обрядовости. Вважалось, що Великдень був святом мітичного весілля Сонця з Землею. В їх честь і пекли коровай. Ще й сьогодні існує повір'я, що в Великодню ніч відбувається запліднення землі.

В наш час, готуючись до Великодня печуться „баби", пасхи. „Бабів" нараховують до 40 сортів з декоративними оздобами: хрестиками, квітами і т. п., а також печуть і без декоративних оздоб. Найбільш популярні шафранові і хлібні. Їх випікають в спеціяльних формах, часто досить високих. В бабки кладуть 120 жовтків (на меншу кількість — 60 жовтків), масло, цукор, різні пахощі. Місять і вибивають 1-2 год.

„Баби" печуть у четвер, білі пасхи — в п'ятницю, чорні в суботу. В давнину піч під баби запалювали живим огнем, а в п'ятницю і суботу — страстною свічкою.

В Великодню суботу господиня з господарем приготовляли „дору" — кошик, куди клали пасху, цілушку чорного хліба, обирані яєчка, крашанки чи писанки, сирну пасху, ковбасу, шинку (або порося), пшоно, сіль, хрін, ніж та голку. Це все супроводжувалось спеціяльною молитвою.

Вечором світили лямпадку та свічку. Спати не лягали. Молодь ішла на „вогні", старші — слухати „Діяння".

Всі ці чудові звичаї, сповнені романтикою, є нашим дорогоцінним скарбом, виявом давньої культури нашого народу.

Як сфінкс воскрес український народ. Він стане в обороні своєї тисячолітньої культури, в обороні своєї віри. Церковні дзвони радісно дзвонитимуть хвалу Всевишньому в день Воскресіння Господнього!

Христос Воскрес! Воскресла й Україна!

Марія Божик

Використано матеріяли:
проф. Килимник — „Український рік у народніх звичаях" том. III,
К. Ластівка — „Символ Великої пасхи" з журналу „Дзвін".

СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

20-21 грудня в Києві, у приміщенні Будинку кіно, проходив Перший Всеукраїнський установчий з'їзд Союзу Українок. З'їзд прийняв статут, ухвалу, звернення до Президента і Верховної Ради України, звернення до жінок світу. Головою Союзу Українок обрана Атена Пашко (Львів), співголовами — Олена Суслова (Київ), Ірина Шингоф (Донецьк), Надія Самуляк (Київ), головою секретаріату — Надія Харчук (Львів). З'їзд обрав Всеукраїнську координаційну раду та ревізійну комісію Союзу Українок.

БЕРЕГИНІ

За своє життя бачила я і красунь чарівної вроди, і вишукані убрання. Але щоб водночас зібралася отака веселка гарних жінок — одухотворених, у неповторних національних строях, — таке побачила вперше.

Зал Будинку кіно розквітнув галицькими, волинськими, подільськими вишивками, гомонів полтавською, буковинською, донбаською говіркою...Українки об'єднавшись у свій Союз, говорили про найпекучіші проблеми, яких не вирішити державі без їх жіночого подвижництва.

Доповідь на з'їзді зробила Атена Пашко. Короткий екскурс в історію жіночого руху, який розійшовся по Україні шляхами свободи. Адже „в чорну ніч неволі, що тривала століттями, українська жінка знаходила в собі сили зберегти прагнення до волі, почуття гідності, відповідальність за свій народ, за свою родину, за виховання дітей". Вся історія Союзу Українок — це прагнення до незалежності. Ліквідований в 1939 році, Союз через півстоліття відновив свою діяльність у Львові, Івано-Франківську, Тернополі, згодом осередки СУ були створені в Києві, Донецьку, Запоріжжі, Дніпропетровську, Луцьку, Луганську, Одесі, Кременчуку, Кам'янці-Подільському, Полтаві, Рівному, Ужгороді, Чернівцях, Хмельницькому, Херсоні. Сьогодні загальне членство сягає 6 тисяч осіб. Минулого року, перебуваючи в Україні, Лідія Черник із екзикутиви СУ Америки створила осередок у Чорнобильській зоні — в селі Опачичах.

Атена Пашко розповіла про контакти з Союзом Українок Франції, Канади, Америки, Австралії, з Світовою федерацією українських жіночих ораганізацій. Минулого року відновлено Союз Українок у Польщі. Декілька місяців тому створено його відділення у Вірменії.

Союз Українок охоплює багато аспектів діяльності — просвітницький, благодійний, виховний та інші. Голова СУ Івано-Франківщини Віра

Бойко так визначила мету союзянок: „Прагнемо повернути нації морально-етичні цінності, як основу життя через відродження національних, народних, родинних традицій, через найголовніше — повернення суспільної значимості української сім'ї, відновлення духовної ролі жінки в суспільстві". В області створено 40 первинних осередків, силами яких організовані фахові курси, виставки, концерти. Союз Українок Києва, в семи осередках якого об'єднані понад 100 жінок, взяв під свою опіку бідних, сиріт, хворих. За його активною участю відправлено літак з гуманітарною допомогою дітям Нагірного Карабаху. Олена Суслова розповіла про роботу недільної школи, програма якої складається з двоох розділів — вивчення закону Божого та українознавства.

— По кому вдарить закон про приватизацію? Насамперед по молодих жінках, — сказала голова Су Львівщини Оксана Сапеляк. — Тому треба подумати, як забезпечити їх працею, створити соціяльний захист жінки. Адже національне відродження — це і наша господарка, і поліпшення побуту, полегшення жіночої праці, про що мали б потурбуватися парламент і уряд України.

Заступник голови комісії Верховної Ради України з питань материнства і дитинства Катерина Бойко окреслила коло жіночих проблем, які прагне розв'язати наша держава.

Якщо ми називаємо жінку берегинею, то насамперед бачимо її як хранительку національної духовності. Чи то стосується великої політики, чи побутових справ (теж далеко не дріб'язкових), жінка несе мир, лад, справедливість. Виважені і водночас безкомпромісні судження прозвучали практично в усіх промовах — Орисі Ковалевич з Кременчука, Теофіли Якубович із Чернівців, Галини Павлів із Запоріжжя, Марії Гром'як з Тернопільщини, Олени Бурмістрової з Лубен, Ірини Шингоф з Донецька та багатьох інших.

Милосердя — жіноча притаманність. Зворушила присутніх промова Ольги Пархоменко з Єревана, котра, розповівши про перші кроки Союзу Українок Вірменії, з болем говорила про страшні випробування, котрі випали на долю вірменських жінок і дітей. З'їзд Союзу Українок прийняв звернення до Президента і парламенту України з вимогою визнати недавно проголошену Нагірно-Карабахську Республіку як незалежну державу.

Багато цікавих зустрічей і розмов відбулося в кулуарах з'їзду. Особлива увага і шана до жінок, які належать до безсмертної генерації борців за незалежність України. Одна з них — легендарна Ірина Сеник. На з'їзді привернула увагу всіх виставка її вишивок-мініатюр. Ті, хто вистраждав нинішню свободу в концтаборах, хто відстоював її в лавах ОУН-УПА, тепер, вершать національну справу спільно з новою генерацією українок. Їх багато. Одна з них — голова Союзу Українок Волині Марія Вислоцька-Федосюк схвильовано говорила про своїх землячок:

— Жінка Волині — нескорена, незборима — завжди перемагала, бо в ній жив незнищенний дух української нації. Волинь уславили Олена Пчілка, Леся Українка, тисячі патріоток, що воювали в УПА.

Мабуть, лише об'єднавшись, українське жіноцтво зможе вирішити найпекучіші проблеми. В кожній країні, де живуть наші земляки, віддавна створені осередки Союзу Українок. З'їзд вітали їх повноважні предствниці — Ганна Лізенберг з Канади, Оксана Ворушенко з Бразилії, Дарія Трендяк-Холопич із Франції, Ольга Курінна з Москви та інші.

Сьогодні, коли годинник історії вибиває перші дні незалежності і Україна будує демократичну правову державу, Союз Українок стає громадсько-просвітницькою організацією, що спрямовує творчі сили українського жіноцтва на відродження і утвердження у суспільстві історичних святинь, ідеалів та духовної культури нашого народу. Серед завдань, котрі сприятимуть вирішенню цих проблем, Атена Пашко називає створення при осередках СУ бібліотек і читалень на зразок тих, які колись існували при товаристві „Просвіта", організацію курсів інструкторок, екологічну просвіту, співзасновництво приватних дитячих садочків, шкіл, сиротинців, пансіонів для літніх людей, розвиток господарської діяльності. Союз Українок має намір сприяти виявленню талановитих дітей, особливо у селах, і допомагати їм здобути відповідну освіту, сприяти українкам, котрі проживають поза межами нашої держави, організуватися в осередки СУ і повернутися, хто цього бажає, на Батьківщину.

Українська жінка, окрім чисто феміністичних питань, що хвилюють жіноцтво всього цивілізованого світу, має цілий комплекс своїх українських проблем. Більшовицька сваволя залишила нам руїну. Отруєні земля, вода, повітря. Найсвітліша місія жінки — продовжувати рід людський — знищена. Необхідно крок за кроком відроджувати обкрадену духовність, знівечену мораль, потоптану мову, сплюндровані святині. Тому, як цілком справедливо наголосила Атена Пашко, Союз Українок не може копіювати моделі жіночих організацій Заходу, а повинен ство-

рити власну таку, яка, крім окреслених завдань, сприятиме відродженню нашої національної ментальності, що порятує державу. І цілком закономірно, що членство в Союзі Українок обумовлене національною належністю — і не лише тією що вказана в паспорті, а насамперед духовною приналежністю до українства, а це спонукає до спільної праці з різними жіночими організаціями України в ім'я розквіту нашої Батьківщини.

Марія Базелюк

„За Вільну Україну", 29-го грудня 1991 р.
До редакції прислала Анастасія Шемелюк-Радомська, бувша голова Союзу Українок Канади

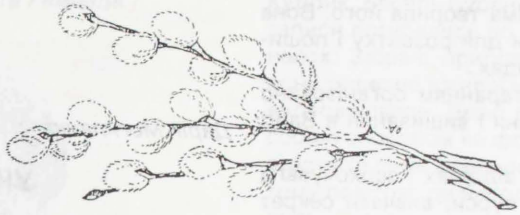

І ЗНОВ ЗАДЗВОНИЛИ РІДНІ ДЗВОНИ!

Багато тяжких переживань переніс наш народ, наше жіноцтво, під окупантом. Але в таких умовах зроджується посилений патріотизм до всього рідного, до своєї землі.

Більшовики обдурили і загарбали Україну, стали заводити свої порядки. Цілий адміністративний апарат взяли в свої руки.

Московсько-більшовицька влада старалася вповні використати Україну. Найбільший тиск робили на село. Незначна частина продукції лишалась на кожного члена селянської родини, а решту мусіли селяни віддавати державі. Це довело до повного виснаження селянського господарства. Коли селяни виявили свій опір, почалися переслідування і вивіз людей в далекі холодні сибірські краї на примусові роботи.

Вивезені з рідної землі, тинялись наші гарні жінки по сибірських пущах, пригноблені, з пухлими обмороженими ногами. В'яло біле невинне личко, облите сльозами. Відірвані від рідної хати, від всього рідного, самі себе питали: за що Господи?

Котились довгими рядами вагони по залізниці, наповнені невільними жертвами, все дальше на північ, у незнаний край. Тільки крізь щілини вагонів пробивалось ридання матерів та скигління дітей. Судьба сибірського засланника була дуже страшна. Уряд не журився долею засланих.

Розпука серед снігової країни не одного загнала передчасно в могилу. Але народ з усього того виніс не страх і смуток а свідомість того, що життя — це боротьба, що потрібно зберегти себе.

Упоравшись з транспортами, безбожницька влада взялась за нищення християнських церков. Пограбували Божі храми, деякі з них зруйнували, познімали дзвони. Багато церков перемінили на склади збіжжя та інше. Безбожництво вводили урядово.

Але Господь довготерпеливий, сталося чудо: без найменшого пролиття крові Україна воскресає. Могутнім голосом задзвонили радісно дзвони по всій Україні: вставай народе, бо час до праці!

І виходять на волю, неначе з пекла душі грішників, люди. Лишають позаду ту тісну душну атмосферу, яка гнітила всіх. Цей народ має силу запанувати над обставинами життя. Його ціль життя: воля до самостійного самоврядування, до будування своєї держави.

Довгими крутими стежками тягнуться нерозривні маси людей до прадідівської хати, де сонечко не тільки світить, а й гріє своїм теплом. Їм причувається та мила пісня, яку мати над колискою співала. А спів материнський — це спів солов'я.

Падали на коліна, цілували чорну землю. А дзвони чудово дзвонили!

І всі ожили, взялись залізним ланцюгом за руки по всій Україні, вони спільно будують свій край — Україну!

Катря Янківська

ДАРІЯ ЯНДА

В століття поселення українців у Канаді належить відзначити одну з перших засновниць Союзу Українок Канади — Дарію Янду.

Дарія Янда, голова Союзу Українок Канади в роках 1934-1935, відзначилася тим, що в 1935 р. організувала одну з найбільших виставок українського народнього мистецтва. Народнім мистецтвом вона жила і сама творила його. Вона присвятила всі свої сили для розвитку і поширення його в усіх його видах.

Так в 1976 р. за її стараннням організовано курси українського ткання і вишивання в Banff School of Fine Arts.

Вона сама їздила по відділах і заохочувала дівчат записуватись на курси, вивчати секрет українського ткання і вишивання.

З цією метою пані Янда започаткувала стипендійний фоонд, вклавши першою $10,000 до Banff School of Fine Arts, з чого студенти могли діставати стипендії.

В 1991 році — в році столітнього ювілею поселення українців в Канаді, пані Янда подарувала свої кращі вироби Канадському Музеєві Цивілізації в Оттаві для постійного показу під заголовком: "The Doris (Daria) Yanda Ukrainian collection".

Поза цим всім пані Янда видала гарно ілюстровану книжку з інструкціями до ткання.

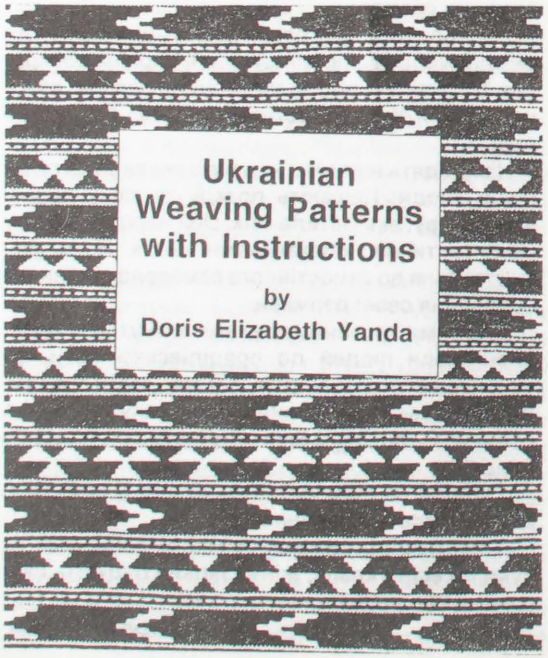

Дарія Янда цікавиться також письменницькою діяльністю. Ось переді мною її збірка віршів „Пісні мого серця", підписані: *Дарія Могилянка*. Ця збірка присвячена відомому українського народньому артистові Іванові Козловському, двоюрідному братові авторки. Збірка відкривається віршем „Україна", який ми подаємо нижче. Тож будьмо вдячні пані Янді за її віддану працю для українського суспільства.

О. Г.

Дарія Могилянка

УКРАЇНА

Великі простори і поле,і море,
Лани золоті, наше небо прозоре,
Річки голубі
І моря прибій,
Від Дону по тихий Дунай —
Це наша Країна, це рідний наш край.

Великі простори, луги і діброви
Зелені гаї і повітря здорове,
Буйненькі сади
І солодкі меди,
Від Сяну по дальню Кубань —
Це наша Країна, це рідний наш край.

Великі простори, де предки ходили,
Ви серце моє полонили,
Каштани, сади,
Вишневі ряди,
З Говерлі по Бахчисарай —
Це наша Країна, це рідний наш край.

Великі простори, пшеничнеє море,
Злотисті степи, що хвилюють, як море,
Лани золоті
Степи голубі,
Від Дону по тихий Дунай —
Це наша Країна, це рідний наш край.

17 квітня 1963,
Едмонтон.

ПОДАРУНОК З НАГОДИ 100-РІЧЧЯ ПОСЕЛЕННЯ

Переді мною на столі чепурна, невеличка, в синій обкладинці, щойно видана книжечка, яку доручив мені одного ранку поштар:

„УКРАЇНСЬКІ ПРИПОВІДКИ ВЕСІЛЬНІ ПІСНІ І КОЛОМИЙКИ"

(зібрала Маргарита Ременда.)

Коротка передмова авторки уводить у зміст цього цікавого видання:

„...коли я почула про плян святкувань століття українського поселення в Канаді, я подумала про те, чим би я могла прислужитись до тих подій... Отже я вирішила посписувати приповідки, що я чула часто від моїх батьків, дядьків, а пізніше від свого чоловіка. Списуючи, я почала також пригадувати багато весільних пісень, а також рішила додати коломийки..."

І так завдяки доброму помислові пані Ременди маємо нову збірочку приповідок — подарунок українському читачеві, любителеві рідної мови для збагачення народної словесности. Пані Ременда не лише посписувала, але й видала це чепурне видання власним коштом, книжечкою, що її приємно взяти в руки.

Праця над записуванням і виданням вище згаданої книжки заслуговує на увагу, бо це видання пов'язане з пошануванням рідної мови в Канаді. Приповідки — це одна з важливих частин народної творчости, чи, як ми часто підкреслюємо, народньої мудрости, що народжувалась в щоденному житті нашого народу в Україні. Вони (приповідки) поповнювались новими і передавались з покоління в покоління. А привезли їх до Канади разом з рідною мовою українські поселенці й, як бачимо, ці приповідки продовжують жити в нових поколіннях. Такі приповідки, перекази, весільні пісні збирали колись і списували наші славні люди: Іван Франко, Олена Пчілка, Олександер Маркович, Євгенія Ярошинська та інші. Списували їх також у Канаді — о. Василь Кудрик, Василь Буряник, Онуфрій Ївах, і десь ці записи погубились по різних часописах та журналах. Зібрані приповідки цінні саме тим, що вони записані з живої мови людей, так як вони їх висловлювали. Деякі приповідки різняться між собою способом чи формою свого вислову, хоч мають те саме значення, і властиві тому селі, чи тому повітові, де народжувались чи повторювались.

Видання книжечки приповідок заслуговує на увагу ще й тому, що цю працю виконала одна з провідних довголітніх членок Союзу Українок Канади, Маргарита Ременда. Пригадую мою першу зустіч з пані Ремендою десь у 1945 році в Мікадо, в часі моїх офіційних громадських поїздок як голови Союзу Українок. Вона, як провідна членка в заряді місцевого Відділу, заопікувалась моїм приїздом, гостила мене у своїм власнім готелі. В цей час пані Ременда живе в Ванкувері й єчленкою відділу ім. Лесі Українки.

Пані Ременда походить з широко відомої і загально шанованої піонерської родини Грицаків — батько Олекса, мати Марія, і такої ж славної місцевості в Манітобі, Овкборну — активного в українському громадському житті, що виховало нам кільканадцять провідних ідейних людей. Пані Маргарита, заміжня за Ремендою, йшла слідами батьків-піонерів, які розбудовували громадське життя в Канаді, любила все своє рідне і разом з чоловіком Йосипом виховали двоє дітей, сина Зенона і дочку Одарку, тепер Саджонкі. А коли довелось по смерті чоловіка жити самій, то була завжди в осередку української громади корисною людиною.

Останніх десять років живе пані Ременда у Ванкувері і впродовж всього того часу була близькою людиною для журналу „Промінь", дописувала, була референткою, виконувала посередню працю між журналом і читачами, придбала чимало нових передплат і завжди старалась допомагати журналові морально і фінансово. З приємністю згадую наші взаємини, що більше скріпились в останніх роках при журналі „Промінь".

На закінчення скажу: Дякуємо Вам, Пані

ПОВІДОМЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ КАНАДИ

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА.

З приходом Великого Посту, Управа музею заплянувала проєкт під заголовком „Контест і Виставка Української Писанки". Робимо це з приводу святкування століття поселення українців у Канаді.

Ми маємо на увазі зацікавити якнайбільшу кількість дітей, юнаків і дорослих осіб (включно із поза меж Альберти), взяти участь в контесті писання українських писанок.

Категорії учасників: діти (віку 7-12 років), юнаки (віку 13-17 років) і дорослі (віку 18 років і вище).

Відповідно будуть дані вартісні нагороди. У кожній категорії перша нагорода — $100.00, друга нагорода — $75.00, третя — $50.00, четверта — $25.00 і п'ята — $10.00.

Взори писанок обов'язково мають бути автентичні традиційними українськими, писані виключно на курячих яєчках.

Управа Музею звертається з проханням до батьків заохотити своїх дітей до участи в контесті. Українська писанка стала широко відомою своєю красою і мистецтвом серед наших співгромадян в Канаді. У двомовних школах діти вивчають писання писанок в клясах підчас шкільних годин.

Пан Мирослав Куць зарядив цікаву і різноманітну програму підчас виставки. Він запросив пана Зенона Елиїва з Рочестер, Нью Йорк, взяти участь у програмі. Пан Елиїв відомий як надзвичайний знавець української писанки. В нього зберігається поважна колекція справжніх українських писанок. Він готує до видання книжку, присвячену історії й походження писанок, які і де писалися по різних областях України.

Буде цікаво почути доповідь на тему „Символіка Української Писанки", яку пан Зенон Елиїв виголосить в п'ятницю, 10-го квітня в 7:30 вечора. Ми вдячні йому, за те, що він погодився бути одним із суддів в контесті і буде вручати нагороди.

Підчас виставки буде демонстрація писання писанок. Буде можливість глядачам побачити приватні колекції унікальних і прекрасних писанок.

Буде продаж писанок та великодного печива з ініціятиви відділу С.У.К. при Катедрі св. Івана.

„Контест і Виставка Української Писанки" відбуватиметься в Авдиторії св. Івана в Едмонтоні, адреса — 10611 — 110 Ave. п. к. T5H 1H7, 10-го, 11-го і 12-го квітня від години 1:00 до 5:00 п.о. в суботу і в неділю, в п'ятницю в 7:30 вечора.

Mr. Chester Kuc, 11138 - 50 Street,
Edmonton, Alberta, T5W 3B2
Телефон — (403) 474-3352

Лариса Мурович

Ременда за Ваш дар українському суспільству, за видану книжечку „Українські приповідки..."

Замовляти книжку в авторки, Margaret Remenda 1985 Jefferson Avenue, West Vancouver, B.C. V7V 2A4, ціна книжки $10.00.

Наталія Когуська

ТАЛІСМАН

Литеть синичка, та у дзьобі
„Щось" має, схоже на сережку,
Либонь, злякалась нас (о пробі!)
І кинула те „щось" на стежку.

В житті мій друг усе практичний:
— Черв'як то, не якась лелітка!..
Краси шукать я в речах звичний:
— Воно ж цвітує гей би квітка!..

Радіє серце, мов дитина,
І я, схилившись, мовлю в тузі:
— Правдива, брате, це калина,
Подібна до тієї в лузі...

Не віриш в талісман? Одначе
Я — вірю! Ягідка багрова
Мені в чужім краю — неначе
На шляху знайдена підкова!

ПОСІБНИК ДЛЯ ДОРАДЧИХ РАД СУМК

(Добродійка Надя Крищук сказала цю промову на 47-му Крайовому з'їзді СУС з нагоди появи „Посібника для дорадчих рад СУМК")

Світлий з'їзде!

Вже давно повторювалася думка по відділах на різних з'їздах про нашу велику й пекучу потребу мати доступні та зрозуміло розложені матеріяли для вжитку тими дорослими, які готові на себе прийняти обов'язок працювати з нашою дорогою молоддю та виховувати її в СУМКівському Християнському дусі.

В 1986 р. за ініціятиви бувшої голови Крайової Управи СУМК Марусі Крищук-Кошарич та з порозумінням і підтримкою Крайової Управи, яку в той час очолювала п-на Лариса Стеценко, було рішено написати *Посібник для дорадчих рад СУМК (СУМК Advisor's Manual).*

Перейшовши роки від молодшого відділу аж до головства Крайової Управи СУМК пані Кошарич з вдячністю за своє СУМКівське виховання присвятила свій час і цю працю ідеалам СУМК та СУС, в які вона глибоко вірить.

Проєкт цієї праці був представлений нею і одобрений Крайовим З'їздом СУС, який відбувся в 1987 р. в місті Саскатуні.

На сторінках Посібника знаходяться інформації про СУМК: значення СУМК в українському та канадському суспільстві, цілі СУМК, програма його, різні практичні поради та вказівки тим особам, які мають намір працювати з нашою Українською Православною молоддю.

Початковий проєкт цього Посібника був поданий на семінарах дорадників по різних місцях Канади, де поверх 100 учасників обговорювали його, давали поради та суґестії. Ці поради й суґестії були подані на підставі вже переведених занять у відділах з сучасними СУМКівцями.

Управі СУМК провінцій Альберти та Британської Колумбії, голова якої Корниль Зубрицький, належиться велике признання і подяка за прийняття доручення Крайової Управи СУМК спільно з авторкою доглянути упорядкування та друкування цього Посібника. Так само щира подяка Союзові Українських Самостійників, які на протязі довгих років завжди підтримують СУМК — морально, духово й фінансово.

Найкраще написана книжка лиш тоді приносить користь, коли вона використана: тобто коли загальне наше суспільство візьме собі за ціль

користатися посібником. Цією книжкою повинні користатися не тільки дорадники, але й члени церковних громад: всі священики — капеляни, члени СУК та члени ТПУ (ТУС).

Авторка цього Посібника — Маруся Крищук-Кошарич не могла бути присутня на цьому Крайовому З'їзді СУС, бо в цей час вона перебуває в Венесуелі. Вона передає своє щире привітання і побажання найкращих успіхів цьому з'їздові СУС, а присутнім добрих намірів, кріпкого здоров'я та успіхів у житті.

Дай Боже, щоби цей Посібник СУМК Advisor's Manual відновив у нас правдивий напрямок, охоту, ентузіязм та завзяття до праці, щоби ми всі разом з однією метою та одним серцем виховували нашу майбутню зміну.

———————

СЛАВНА УКРАЇНА

Встала Мати, славна Україна
Щаслива і вільна,
Одна, нероздільна.
Від Кубані аж до річки Сяну
Щезли межі, що поклали
Чужинці між нами.

Обняла Матуся своїх діток теплою рукою:
„Діти мої молоденькі, мої сиротята,
Годі бо вам по сусідах свій вік коротати"

Розалія Балацько
Тандер Бей, Онт.

З ПОДІЙ КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ ВІННІПЕҐУ

В мистецькій ґалерії Василя Лобчука, де представлені його пейзажні акварелі, виставлялись творчі роботи Вінніпезької української мисткині п. Марійки Онуфрійчук-Сокульської.

Коли я вперше зустрілася з п. Марійкою, то відмітила про себе, які в неї сонячні очі, доброзичлива усмішка! Тоді мені щось підказало: саме такі світлі, добрі, сонячні мають бути її картини. І я не помилилась: в працях дійсно багато світла, квітів, приємних теплих кольорів. Коли дивишся на квіти, візерунки, орнаменти — якесь внутрішнє сяйво пронизує їх. Малюючи кота, риб, пташок вона дозволяє нам заглянути в їх внутрішній світ, зрозуміти їх проблеми. Ось картина: сидить кіт, навкруги квіти, життя...а очі його дивляться просто нам у вічі. Ми бачимо не якесь бездумне створіння, його очі дивляться на нас серйозно, вичікуючи, мовби говорячи: „Я такий, як і ти. Я тебе розумію. Розумій же і ти мене, бережи, поважай мою істоту..." Фантазії художника, їх світ...Чи дано нам зрозуміти його? Що він думав, про що хотів розповісти, який філософський підтекст вклав, коли малював ось цю здавалось би, німу рибу, яка дивиться на тебе розумними очима. Ти теж її мусиш захистити, і в той час, як підніметься рука зіпсувати дерево, вдарити кота, собаку чи якесь звірятко, тебе зупинять ці серйозні очі риб, кота...зображені тут мисткинею.

Приємно вражає мене гарно підібрана гама кольорів, особливо в тих роботах, де зображене морське дно. Це подібно до вітражу, мозаїки — коли дрібненькі шматочки різноколірних дзеркал відбивають сонячні промені. Флористичний стиль, зображення квітів таке традиційне для українського мистецтва: адже манера прикрашати в своїх оселях печі, одвірки, віконні рами — притаманна українському народу.

В описі моїх вражень — ви не зустрінете, що роботи п. Онуфрійчук-Сокульської школи такого-ось художника, що вона наслідує такий-то стиль, бо я не мистецтвознавець. Моє видіння і розуміння картин особисте: одна людина бачить так, друга інакше. Але позитивно те, щоб людина прийшла оглянути ці картини, для себе, для власного настрою душі.

З теплотою, повагою — відзивається п. Марійка, згадуючи свою першу вчительку п. Катерину Антонович, яка ще з 12 років заохотила її до малювання, „ввімкнула" в душі її „мистецтво", любов до прекрасного. Тому вдячності і любові до неї — немає меж!

На відкритті виставки. Зліва мисткиня п. Марійка Онуфрійчук-Сокульська і п. Марія Писичко.

Ще одна цікава і немало важлива подія нещодавно відбулася в житті мисткині. Разом з нашими канадськими мистцями, всесвітньовідомими скульпторами Леонідом Молодожанином, Романом Ковалем, мистцем Василем Лобчуком — вона приймала участь в І всесвітній виставці сучасного образотворчого мистецтва „Львівське бієнале", що відбулося у Львові з 8 вересня по 10 листопада 1991 року. Там, у Львові — п. Марія і п. Василь Лобчук подарували свої праці міській картинній ґалерії.

Праця мистців нелегка: пошуки тем, з урахуванням диктату моди, нарешті ринку збуту...Але ця їх праця нам потрібна — для збагачення українського мистецтва і для здобуття гідних позицій у світовій культурі. Тому побажаємо мисткині п. Марійці Онуфрійчук-Сокульській творчого натхнення, сміливих задумів, талановитих праць!

Людмила Павенська

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ СУК
ТРАНСКОНА, МАН.
ВІДЗНАЧЕННЯ ЗАСЛУЖЕНИХ ЧЛЕНОК

Членки на знимці (сидять зліва направо): Параскевія Савка, Ґеня Гуменюк, Анна Харенко, Анастасія Кралка
Другий ряд (зліва направо): Анна Гудима, Олена Шипит, Василина Олійник, Емілія Бажило, Марія Лупачов,
Відсутні на знимці: Мотря Риндя, Лілія Парасюк, Павліна Костин, Петруня Марадин, Ірина Бабійчук, Василина Савчук.

У вівторок 5-го листопада 1991 р. відділ ім. Лесі Українки при громаді Всіх Святих в Трансконі, Ман. влаштував членський вечір, на якому відзначено 15 заслужених членок товариства за їх 25 і 50-літню працю.

Головний стіл був застеляний вишиваним обрусом, посередині — живі квіти. На столі портрет Лесі Українки, прибраний вишиваним рушником, біля столу стояв наш прапор.

Після відкриття імпрези молитвою, що її прочитав настоятель отець О. Кравченко, Олена Шипит, керівниця програми, привітала всіх присутніх. Вона прочитала імена членок, що упокоїлись, слідувала хвилина мовчанки, всі союзянки заспівали „Вічна пам'ять".

Пані Анна Гудима в своїм слові зазначила всі труднощі початкових років праці нашої організації. Перші збори нашого товариства відбулися 16-го лютого 1930 р., перша голова була Параня Мороз, вписалася тоді 41 членка.

Слідувало вшанування членок. Предсідниця представляла кожну по черзі, розказувала про її діяльність. Голова відділу Мирослава Чубей дарувала їм квіти, а отець О. Кравченко вручав грамоти. Вшановано таких пань: Анастасія Кралка, Мотря Риндя, Параскевія Савка, Марія Лупачов, Анна Харенко, Анна Гудима, Ґеня Гуменюк, Емілія Бажило, Василина Олійник, Лілія Парасюк, Павліна Костин, Петруня Марадин, Ірина Бабійчук, Олена Шипит і Василина Савчук.

В кінцевому слові отець парох привітав відзначених членок, оцінюючи їхню працю і заслуги: „За вашу щиру працю велике спасибі, бажаємо усім вам щастя, здоров'я, всякого добра та ще довгі літа проживати між нами". Всі заспівали „Многая літа" ювіляткам.

Закриваючи святочну програму голова Мирослава Чубей склала подяку організаторам вечора і запросила всіх на чайне прийняття.

С. Собкович

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

8-го березня 1992 року відділ ім. Лесі Українки в Трансконі влаштував цікаву мистецьку програму, присвячену поетесі Лесі Українці та поетові Тарасу Шевченкові.

Господиня свята, Даруся Голіната, вміло підготовила свято, зробила виставку творів Шевченка, його автопортретів та пам'ятників, побудованих в різних містах України.

Реферат про Лесю Українку прочитала по-українському Джін Гоменюк, а по-англійському — Надія Кравченко.

Поезії Лесі Українки читали: пані Гудима, пані Назаревич та панна Дженіфер Базила.

Отець Петро Бойко, гість з України, прочитав вірш Л. Українки „У путь" та цікавий реферат про Тараса Шевченка. Він показав в творах Шевченка, що Шевченко — християнин.

Хор під проводом Дебі Прокіпчук проспівав дві пісні: „Реве та стогне Дніпр широкий" та „Заповіт" Шевченка.

Учні недільної школи читали вірші Тараса Шевченка в перекладі на англійську мову.

Дейл Федорчук сказав дуже гарне слово про Тараса Шевченка та про значення Т. Шевченка в вихованні молодого українського поколінння в Канаді.

Голова товариства Мирослава Чубей вручила присутній редакторці „Променя" Олені Гринь чек — $100.00 на прес. фонд „Променя". Олена Гринь подякувала за чек, була зворушена теплим прийняттям, запрошувала читати „Промінь", бо в ньому кожен зможе знайти щось цікавого для себе.

Отець Кравченко подякував членкам СУК за влаштоване свято та поблагословив присутніх.

Голова громади Джон Барилюк подякував від себе.

Свято закінчили співанням „Ще не вмерла Україна"

Присутня

РІЧНИЙ ЗВІТ ВІДДІЛУ ІМ. Л. УКРАЇНКИ СУК
ВІННІПЕҐ, МАН.

Відділ СУК при катедрі Пресвятої Трійці у Вінніпезі нараховує 215 членок. Протягом року відбулось 9 місячних зборів і 3 засідань управи.

Річні збори відділу відбулись 1 грудня, 1991 р. Збори відкрила голова відділу Олена Ґерриті. Молитву прочитав протоієрей Дмитро Лучак. Тим, що відійшли, проспівали „Вічна пам'ять!"

Головою зборів була Соня Бейзик, секретарювала Єлисавета Білич.

На зборах були зроблені підсумки проведеної праці за цілий рік.

Це були перекуски і обіди в часі різних свят, як Йорданська вечеря, спільне Свячене в Провідну неділю, похоронні обіди (а їх було 13), день св. Миколая, день Матері, день членства і інші. В день св. Василія було влаштоване спеціяльне прийняття для Митрополита Василія.

Відзначили свято Лесі Українки з спеціяльною програмою. Приймали участь в Крайовому з'їзді в Саскатуні, в провінційному — в Вінніпезі. Величаво відсвяткували 50-ти ліття свого відділу з гостею — головою крайової управи, панею Марією Воронюк.

Влаштували весняний базар і чайне прийняття.

Чайне прийняття було присвячене 100-літтю українського поселення в Канаді, вшановано піонерів Канади. Була зроблена виставка піонерської ноші. Ця виставка була повторена під час міжнароднього фестивалю (фолкльорами) в павільйоні „Київ".

Ми постійно опікуємось молодшим відділом СУМК і Садочком.

Наш відділ має представників у КУК, Манітобській Жіночій Раді. Ми передплачуємо лікарні "Seven Oaks" „Український Голос" і „Промінь".

Спільно з Манітобською Провінційною управою і місцевими відділами Союзу Українок Канади вшанували заслужену довголітню редакторку „Променя" пані Наталію Когуську.

Головніші наші пожертви: Катедрі Пресвятої Трійці — $12,000.00; Колеґії Св. Андрея — 550.00; по $200.00 — на фдонд Дем'янюка, Українському Голосові, Крайовому Музеєві СУК, Місійному фонду, місцевим українським і недільним школам; по$100.00 — на фонд СУС, Організаційний фонд Централі — під час з'їзду і на організаційні і стипендійні фонди провінції Манітоби.

Склад управи, комітетів і референтур на 1992 рік:

Управа: Уступивша голова — А. Міщук, голова — О. Ґерриті (перевибрана), 1-ша заступниця — добр. Ю. Лучак, 2-га заступниця — О. Ковальчук, рекордова секретарка — М. Корчевич, заступни-

ця рекордової секретарки — Г. Коваль, скарбник — Г. Майба, заступниця скарбника — А. Калинюк.

Контрольна комісія: М. Пестрак, К. Соломон, Л. Гладюк.

Комітети: телефонічний — С. Петров, А. Григор, П. Кревецька, М. Кость, О. Николаєшин, М. Лесейко, О. Назаревич, В. Подольська, М. Ревуцька, М. Солоника, М. Струтинська, А. Ольховецька і М. Карасевич; членства — О. Ковальчук, К. Будінська, С. Дзюба, В. Керелюк, Д. Зюбрак, Г. Ласько; культурний — С. Юзвишин, Г. Коваль, Г. Ґеддовс, А. Ралько, А. Назаревич, А. Міщук; базаровий і вайнд-ап — А. Григор, О. Онищук, Є. Скузанська, В. Курик-Колобінська; Садочка — К. Дергак; Чайного Прийняття — Ф. Юрків, М. Бодикевич, М. Кінащук, М. Марущак; Молодший СУМК — О. Саламон, добр. Ю. Лучак, Р. Музика; відділ КУК — А. Міщук, А. Василюк, М. Коваленко; архіву — Д. Терновецька, Є. Медвій, Д. Кристанович; кави — Л. Древняк, О. Муканик, К. Дергак, Г. Каліка, М. Горбай, В. Керелюк, М, Лесейко; вареників — Д. Терновецька, С. Тесарська; відвідування хворих і сеньйорів — Е. Мануляк, Б. Фегер, В. Палащук, С. Петров, К. Нимчук, В. Копкій, Н. Шаварська.

Референтури: старший СУМК — О. Саламон; українські школи — Г. Майба; „Розмай" танцювальна група — С. Лебедин; оселя „Веселка" — Ш. Овендеґ; філії Музею — Р. Кондра; преси — М. Керніцька, Є. Білич. „Промінь" — Є. Білич; локальної Жіночої Ради — Я. Русин; похоронні обіди — А. Калинюк.

Є. Білич
референтка „Променя"

ЛІТЕРАТУРНА ПРОГРАМА

Місяць лютий є призначений на вшанування патронки нашого відділу Лесі Українки. З цієї нагоди, культурно-освітний комітет відділу СУК ім. Л. Українки при катедральній громаді у Вінніпезі в неділю 16-го лютого ц. р. по полудні влаштував читання творів трьох українських письменниць: Лесі Українки, Олени Теліги і Ліни Костенко. Із чуттям майстерно виконали читання: Галина Коваль, Валентина Мулик-Луцик, Людмила Павенська і Катруся Павенська.

Вони подали короткі біографії поеток, читали їхні вірші та уривки з поезій.

Програмою керувала Галина Коваль. У вступному слові вона гарно представила імпрезу сказавши, що „поети творили поезію для народу, для нас" і що ми найбільше вшануємо їх пам'ять, коли будемо читати їхні твори. З проголошенням незалежної України можна сміло сподіватися, що сучасні і нові письменники продовжуватимуть свою творчу працю для українського народу і загального суспільства.

На закінчення під проводом добродійки Ю. Лучак всі відспівали „Ой, у лузі червона калина" і „Стоїть явір над водою".

Щиру подяку виконавцям і учасникам свята склала Анастасія Міщук.

М. Кер-ка

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
ВИТКІВ, САСК.

27 листопада 1991 р. відбулися річні збори в домі голови відділу Савелі Іванчук. Присутніх було одинадцять членок. Збори почалися молитвою (по-українському і по-англійському). Покійних членок вшанували однохвилинною мовчанкою.

Протокол останніх річних зборів прочитала секретарка Дженет Свистун. Касирка Рут Гриневич прочитала фінансовий звіт.

Голова відділу Савеля Іванчук дала звіт за цілий рік праці, а саме: 1) виплатили бюджет до Централі, 2) їздили колядувати, 3) приготовляли вечерю на свята і на весілля дітей членок — Дарусі Іванчук і Івана Стокалко, 4) на Великдень пекли і продавали паски в Норт Бетелфорді, 5) купили „трофей" на український фестиваль, 6) гостили обідом членів у Народнім домі після сповіді перед Великоднем, 7) святкували Великдень і Проводи з спеціяльними обідами, 8) подарували $1500.00 на ремонт пивниці у парафіяльній хаті, 9) висилали делеґатку і подарували $50.00 на крайовий з'їзд у Саскатуні, 10) продавали квитки на музей в Саскатуні.

В нашому відділі в листопаді відбувся успішний розіграш подарованих речей, а саме: 1) покривало на канапу (виграла Ліна Старжук), 2) 5

штук начиння для мікропечі (виграв Джо Жмут), 3) ювелірні вироби подарувала Савеля Бузак (виграла Жан Дзайло), 4) подушечки на голки вишила Ганя Іванчук (виграла Лінда Крос).

В листопаді влаштували прийняття для нашої молоденької добродійки Ірини Ломашкевич, яка прибула до Канади з дітками Михайлом і Наталкою. Отцеві Славомирові з родиною бажаємо доброго здоров'я і щасливого перебування серед нас!

Наші членки приймали участь у гостині для пані Анни Холод і Марії Савицької, які відвідали Норт Бетлефорд. Були висвітлені прозірки і показані речі з музею у Саскатуні. Наш відділ подарував $25.00 на музей.

Кілька членок були на святкуванні 100-ліття поселення українців у Канаді, яке відбулося у Н. Бетлефорді.

Накінець голова відділу Савеля Іванчук подякувала всім членкам за віддану працю.

Управа на 1992 рік залишилась без змін з попереднього року, а саме: Савеля Іванчук — голова, Ґлорія Стокалко — заступниця голови, Дженет Свистун — рекордова секретарка, Рут Гриневич — касирка, Ганя Іванчук — кореспонденційна секретарка, Савеля Бузяк, Ольга Волошин, ГАля Стокалко — контрольна комосія, Ґедер Бузяк — телефонічний комітет, Даруся Ткачук — референтка проектів.

Висилаємо $30.00 на пресовий фонд „Променя"

Савеля Іванчук
голова

Ганя Іванчук
секретарка

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ У ВІДДІЛІ СУК ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

64 РІЧНИЦЯ ВІДДІЛУ

Зліва (1-ий ряд) Н. Бойко, К. Гобден, М. Ковальчук, М. Сохолотоцька, А. Шемелюк-Радомська, Ю. Чаглей.
(2-ий ряд) голова ювілейного ком. — В. Даркович, голова відділу — М. Фербей, крайова голова — М. Воронюк, пров. голова — Н. Гуманик, член ком. — Й. Дженис

Склала Анастасія Міненко (1991)
За Наталею Забілою

ВЕСНА ПРИЙШЛА — ВЕСНЯНІ КВІТИ

(Надається на День Матері або будь-яке весняне свято)

ДІЄВІ ОСОБИ; квіти — фіялка, пролісок (синій), кульбаба, тюльпан
3 пташки (можуть бути горобці)
3 бджілки
3 метелики
2 дітей (може бути хлопчик і дівчинка, чи тільки дівчата)

ДЕКОРАЦІЯ. Сцена являє собою невелику галявину, є кущі, а з боку старий пень. З іншого боку — пліт, коло плоту дати тюльпани.

СТРОЇ: Пошити всім відповідні шапочки. Решта одягу мати відповідно до кольору квіток, бджілок і метеликів. Було б добре метеликам причепити гарно розмальовані крила.

КВІТИ :

Сидять за кущами, одна коло пенька. Помалу кожна встає, визирає з-за кущика, далі ховається, і знову визирає і виходить кожна ніби просипається зі сну, і між собою говорять (разом):

Весна?! Весна?!

ПРОЛІСОК: Невже це весна?

ФІЯЛКА: СОНЦЕ гарно світить!

КУЛЬБАБА: Нарешті вже весна!

ТЮЛЬПАН: Авже ж — весна! Дивіться, справді це не сон! Синє небо, сонце сяє!

ПРОЛІСОК: Як чудово! Я чекав уже весни. В темнім підземеллі ми довго спали.

ФІЯЛКА: Ми довго спали в дні зими.

КУЛЬБАБА: Але тепер, ми такі веселі
На вільну волю вийшли ми.

ФІЯЛКА: На вільну волю, вийшли сміло
Щоб нашу пісню завести!

ТЮЛЬПАН: У нас тепер одне лиш діло:
Як слід розквітнути й рости!

ПРОЛІСОК: Ти добри кажеш, милий друже,
Бо весну чекають не тільки квіти
А люди, пташки, бджілки й метелики та інші...

КУЛЬБАБА: Весною люди відзначають свято,
А це свято Матері!
Ми квіти, є дуже важливими в цей день.
ТЮЛЬПАН: Ось маєш! чи ж ти є така квітка
Що тебе зірвуть
І зроблять букет на Свято Матері?
Я, це друге діло!
Подивись який я гарний!
КУЛЬБАБА: Не хвались так дуже брате
Я хоч не є така гарна як ти,
а все ж і я квітка весняна.
Весною кожна квітка гарна!
ФІЯЛКА: Ти правду кажеж сестро.
КВІТИ *(разом)*: Заспіваймо щось!

Беруться за руки й танцюють та співають. Можна якусь весняну пісню, як: „А вже весна"... або „Ку-ку"...

По цім розбігаються по галявині й присідають. З'являються Пташки.

ПТАШКИ: А нам, пташкам, весела пісня
багато сили додає.
І в нас весною звісно,
Також турбот багато є!
ПТАШКА 1: Ось ми наліпимо гніздечка
Під стріхами навколо хат,
І покладемо в них яєчка
І виведемо пташенят!

Помахують руками ніби крилами і біжать за пліт. З'являються Бджілки з відеречками в руках.

БДЖІЛКИ: Ми чули, квіти вже розквітли?
БДЖІЛКА 1: Залишмо швидче наші житла
І поспішаймо брати мед!
БДЖІЛКА 2: Дивись, усе блищить
Мов з позолоти! Глянь на небо!
Краса яка!
БДЖІЛКА 3: То ж швидче, швидче
До роботи!
Бо вже весна, бо вже весна!

Бджілки відлітають геть. З'являються Метелики. Протирають очі, потягаються і кругом озираються.

МЕТЕЛИК 1: Що це я чув — хтось співав
„весна, весна"!...
Мене збудили ці співи.
МЕТЕЛИК 2: І мене збудили!
А що, може справді весна?
МЕТЕЛИК 3: О, дивіться! Яка краса!
МЕТЕЛИК 1: Я чую бджоли літають,
А ось і квіти зацвіли!
Це таки вже весна!
МЕТЕЛИКИ *(розглядаються і говорять)*:
Ой, як гарно! Скільки світла!
Як гарно на світі жить!
Коли навколо все розквітло
Все хоче з сонечком дружить!

Метелики, під музику крутяться в танку. Квіти встають і дивляться на танцюристів. Бджілки вертаються з повними відерцями меду, відерця ставлять на землю. Пташки вилазять з-за плоту і приглядаються.

КВІТИ *(плескають в долоні і говорять)*:
Яка краса! От танцюристи!
До танцю в них є справжній хист!

Квіти оточують колом метеликів і разом крутяться в танку. Бджілки приглядаються. Говорять між собою, а тоді на голос

БДЖІЛКА 1: А що метелики?
Та це ж ледащо!
Тільки вміють танцювати, а
До роботи зась!
БДЖІЛКА 2: А ми не маєм часу
На такі пустяки
Ми увесь час ось мед збираєм
І з воску ліпим щільники.

Бджілки хапають свої відерця й вибігають з сцени.

МЕТЕЛИК 3: Танцювали б більше
Але квіти рішили спочити.

Квіти біжать і присідють на попередніх своїх місцях. Хилять головки і спочивають.

МЕТЕЛИКИ: Спочинемо і ми?

МЕТЕЛИК 2: Але ще раз затанцюймо!

Танцюють в останнє. Далі біжать до кінця сцени, присідають ніби спочивають. Входять діти.

ДІВЧИНКА: Як тут гарно! Повно квітів.
А ось і тюльпани!
Я хочу нарвати й дати букет
Моїй дорогій матусі.
ХЛОПЧИК: Ти любиш тюльпани, а я фіялки.
Я зроблю букет з фіялок.

Вдають, що рвуть і складають в кошики.

З а в і с а

ENGLISH SECTION

CHORNOBYL — SIX YEARS LATER

The word "chornobyl" means wormwood, a bitter, poisonous plant and the biblical name of the great star that fell from the heavens. It was supposed to have poisoned a third of the earth's waters and signalled the "day of judgement". For Ukraine it became reality on April 26, 1986 when the Number Four reactor of the Chernobyl Power Plant exploded and sent clouds of radioactive dust over much the country and over much of Europe.

After years of silence and denial surrounding the world's worst nuclear disaster, the Soviet authorities are beginning to admit that some 4 million people in Ukraine, Byelorussia and Russia are living in radiologically dirty areas. They are also admitting that many suffer from multiple physical illnesses but stop short of admitting that these are caused by radiation.

However, ordinary people see the situation differently. They see their children with more anemia, intestinal disorders, fatigue, frequent nosebleeds and nervous conditions. Children suffer from depression. They have been hearing all their short lives that they may not live long. Chornobyl took away their childhood.

To reduce the danger, children are kept in schools all day, given three "clean" meals and not allowed to play outdoors. Officials from Kyiv always have some ready explanation as to why the children have health problems, like they do not get enough fresh air or are drinking too many fruit juices. Conscientious doctors do their best in their clinics, where they had been told by French doctors their equipment is from the Stone Age.

The world's scientific community has not been of much help. There are no scientific studies to date by international organizations on the after-effects of Chornobyl. In May, 1990 the United Nation's World Health Organization published a report that stated: "There are conflicting and contradictory data on environmental levels of contamination. This unclear and uncertain situation is contributing to the anxiety of the population".

It took several years for the Ukrainian communities in the diaspora to mobilize aid for the victims of Chornobyl. The year 1990 saw a huge collection of vitamins, medicines, medical and technical equipment, clothing and toys from the American and Canadian Ukrainian communities. The first shipment of 93 tons departed from Kennedy Airport aboard the cargo plane "Ruslan" on February 10, 1990. The "Ruslan" made a second voyage to Kyiv on May 18 with 134 tons of goods. A third shipment of medical and other relief supplies left Oklahoma Airport on June 19 aboard the world's largest cargo plane, the Ukrainian-built Antonov 225 "Mria". Having been re-routed to Moscow first, it arrived in Kyiv five days later.

The summer months of 1990 and 1991 saw many countries — among them Poland, Czechoslovakia, Belgium, France, Germany, Israel, Cuba, USA and Canada, host thousands of child victims of Chornobyl for a few weeks of recreation and medical treatment. But a three-week holiday in Europe or North America for a fraction of the affected children is no remedy for the health situation in Ukraine. It is more of a symbolic gesture to show that the outside world is aware of the tragedy.

ANALYSIS OF THE EXPLOSION

In this years since the Chernobyl catastrophe there have been many discussions as to the cause of the disaster. In August, 1986 a Soviet delegation, led by academician Valery Legasov, attended a meeting in Vienna with the International Atomic Energy Agency (IAEA). The blame for the accident was placed on the lack of proper training and the incredible mistakes of the plant operators. There was comment about the possibility of an inherent structural defect in the Soviet graphite reactor, however, that explanation was not pursued.

At a second meeting in Vienna in 1987, Soviet delegates agreed that a power rise may have happened when the control rods were inserted into the

Continued on page 18

reactor core. But again, the emphasis was on the operators' stupidity. Strangely, the International Atomic Energy Agency was quite ready to accept that explanation, almost permitting itself to be deceived

At a meeting in Vienna in 1991, Dr. Yuriy Shcherbak, chairman of "Green World" in Ukraine, criticize 1 the International Atomic Energy Agency for being too willing to accept Soviet reasons for the Chornobyl explosion and for concealing the true consequences of this tragedy. He accused the IAEA of being in the service of all-powerful atomic lobbies in a number of countries. He urged Ukraine to leave the International Atomic Energy Agency.

Other reports began to surface in the Soviet Union. Back in 1975, a former leader in the Soviet nuclear safety service, B. G. Dubovsky, commented on the design flaws of graphite reactors. His warning was ignored. When an employee of the Kurchatov Institute of Atomic Energy reached a similar conclusion he was fired.

Academician Valery Legasov committed suicide in April, 1988. It was hinted that he could no longer face the deception carried out by the Soviet delegation in Vienna.

In July, 1987 the Chornobyl nuclear plant director, chief engineer and four operators were put on trial for their mistakes and convicted. However, in 1990 the Soviet nuclear authorities reached the conclusion that it was the reactor design at fault and not the operators who caused the Chornobyl disaster.

THE CLEAN-UP

While the Soviets were reassuring the International Atomic Energy Agency in August, 1986 that everything was under control, army conscripts were clearing the radioactive rubbish by hand. Wheeled robots were brought in to clear the lumps of graphite but they had broken down in the radiation fields. Subsequently an army of 150,000 "rectifyers" was sent to clean up the Number Four reactor. It is estimated that about 10,000 of these men have already died. Yet Soviet doctors still insist their deaths have nothing to do with radiation and, worse still, there are Western "experts" who are ready to dispute these figures.

Vladimir Chernousenko was a nuclear physicist at the Kyiv Academy of Science. He was sent to help clean up the radioactive debris at Chornobyl and received a high dose of radiation. Now age 50, he has only two to four years of life left.

Chernousenko gives an eyewitness account of how the clean-up was conducted. Even though he personally warned Soviet President Mikhail Gorbachev they should wait for modern machines or there would be a needless sacrifice of human life, he was ordered to start at once with men and shovels. Local coal miners, the first to begin working, collapsed from radiation poisoning within an hour. Army reservists, who followed the miners, had time for two small frantic scoops with narrow, old-fashioned shovels before they fled. As Chernousenko said, "Tenth century technology was used to fight twentieth century catastrophe."

Chernousenko believes the Chornobyl disaster removed the last hope of practical use of nuclear power, which he considers the most dangerous threat to the world's environment.

He had left Ukraine for France to receive medical treatment and now lives in Britain. In April, 1991 while writing a book about Chornobyl he was dismissed from the Institute for Theoretical Physics in Kyiv. He now finds himself penniless and dying.

THE TRAGEDY CONTINUES

The Chornobyl catastrophe is usually considered as a Ukrainian tragedy. But the power plant located at Prypiat is only 13 km from the Byelorussian border. The winds blowing that week in April were in that direction and Byelorussia received 70% of the fallout, covering more than 18% of its territory. Today 2.4 million people are living in highly contaminated areas.

For some reason, decontamination had unexpected results. Instead of being contained, the radionuclides are spreading across Byelorussia. Five years after the accident there has been little change in the amount of radiation, in spite of heavy rains and spring run-off.

There has been an increase in thyroid gland diseases, various cancers, anemias and disorders of the immune systems. More babies are born with Downs Syndrome and mutations have appeared in plants and animals. There is also a strong psychological effect on the lives of people. They do not believe the officials concerning clean food and they fear for their childrens' future health. They feel they are seeing only the beginning stages and that the peak volume of sicknesses is yet to come.

Continued on page 19

Chornobyl

continued from page 18

The Ministry of Health dismisses all these fears as "radiophobia". It accuses the people of being suspicious of everything said by authorities. That suspicion is not surprising since the Soviet authorities did not warn the population and allowed them to continue with their everyday lives in the midst of a countryside heavy with fallout.

The radioactive plume from Chornobyl reached Ireland on May 6, 1986. A strong easterly wind brought the radioactive cloud, which joined heavy rain showers and washed high levels of radiation into the soil. Thirty years ago, when nuclear weapons were being tested all over the world, Ireland was covered with fine radioactive dust. The Chornobyl fallout has added a new layer of caesium over Ireland. At present all milk and meat is constantly tested for unacceptable high levels of absorbed radiation to make it safe for the table.

Doctors and environmentalists predict that the Chornobyl fallout will have an impact on the future health of a generation of Irish people.

The cement sarcophagus which covers the Number Four reactor is now cracking open. If it collapses, it would send dust and radioactive rubbish once again into the skies of Chornobyl to be carried by the wind to a frightened world. Some experts want to build a second cover over the first, others want to dismantle the structure and remove it to a safer storage.

"The main thing is to speak the truth, however bitter it may be", says Chernousenko.

"If we lack the scientific and economic resources needed to remove the risk in any hazardous industrial process, then it is better to abandon that process. The benefits of civilization could lead to the end of civilization."

— submitted by Helen Raycheba

Sources:
The Edmonton Journal, September 13, 1991
The Irish Times, Dublin, April 20 & 26, 1991
The Ukrainian Weekly, April 21 & 28, 1991
The Globe and Mail, October 26, 1991

IN MEMORIAM

Anna Baran

The Olha Kobylianska Branch at the parish of Saints Peter and Paul in Rosa, Manitoba has sent a Memorial Fund donation of $50.00, in memory of their recently-deceased member **Anna Baran,** who passed away on January 26, 1992. The members of the Olha Kobylianska Branch would like to extend their heartfelt condolences to Mrs. Baran's family.

Mrs. Kate Hawrysh of Edmonton, Alta. has sent a Memorial Fund of $25.00 in memory of her mother **Anne Babich** her mother-in-law **Mary Hawrysh**.

REPORTS

ANNUAL REPORT: MANITOBA EXECUTIVE OF THE UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

1991 will be remembered as one of the most historic and memorable years in our organization. Not only was this year special for us in celebrating 100 years of Ukrainian settlement in Canada but the year ended with Canada being one of the first countries to recognize the independence and sovereignty of Ukraine after its referendum held on December 1, 1991.

Our provincial association in Manitoba co-operated and joined with our national association and with our local branches in helping to make our centenary as special as possible, as well as continuing to concentrate its efforts to achieve our many aims and objectives locally.

On January 10, 1991 the newly-elected Manitoba Provincial Executive honoured our past-president of four years, Pauline Ignash, with a social gathering after a brief meeting. Mrs. M. Kernisky gave an outline of the many accomplishments of Mrs. Ignash and a beautiful plaque and pin were presented to her by our new president, Sonja Bejzyk. A beautiful torte, specially ordered and suitably inscribed for the occasion, was enjoyed by all present after pictures were taken.

As well as celebrating the 100 years of Ukrainian settlement in Canada, our organization celebrated the 50th anniversary of the U.W.A.C. at Holy Trinity Ukrainian Orhtodox Cathedral in Winnipeg at a lovely luncheon held on March 3, 1991. Mrs. A. Pawlik, the first president of our branch, was invited to be the guest speaker. Mrs. M. Woroniuk, National President of the U.W.A.C., was invited from Saskatoon to bring greetings from the National Executive. The program also honoured our 60, 50, and 25-year members as well as introducing our new members. New members were presented with our newly-printed and revised U.W.A.C. Constitution stating the aims and objectives of our organization. A special souvenir program was printed including names of the members of our first executive as well as the names of all members with 50 years of service or more.

To commemmorate the 100 years of Ukrainian settlement in Canada, the Lesya Ukrainka Branch of Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral held a fashion show of Ukrainian pioneer dress and a display of Ukrainian artifacts, photos, and documents at their spring tea held on March 17, 1991. The program was co-ordinated by Doris Ternowetsky and Sylvia Uzwyshyn. Michael Ewanchuk, author and educator, was invited to officially open the tea. Because of the success of this centennial project we were invited by the Kyiv Pavilion at the Folklorama Festival to put on our display during the week of August 4-10, 1991. This time the display was set up using mannequins instead of live models, with the help of Shawna Balas, Curator of the Ukrainian Cultural Museum at Oseredok and Mrs. A. Pawlik, Curator of our Ukrainian Museum of Canada. The display was an outstanding success and was viewed by thousands of visitors from different parts of Canada, the U.S.A., and many other countries. Dozens of volunteers donated their Ukrainian pioneer clothing, photos, artifacts and documents, and helped put up, supervise and staff the display to pay tribute to the Ukrainian pioneers whose diligent work and resolute convictions helped us achieve the many successes we cherish today.

On June 13, 1991 the Manitoba Provincial Executive extended its most sincere thanks and appreciation to Mrs. N. Kohuska for her 30 years of dedicated service as editor of our monthly journal "Promin", by honouring her with a special evening at the Holy Trinity Cathedral Auditorium. Invitations were extended to all local branches as well as to the clergy and members of Mrs. Kohuska's family. Greetings were brought to Mrs. Kohuska from our Metropolitan Wasily and from the representatives of many branches in appreciation for her many years of devoted service. The main address of the evening was given by Pauline Ignash, past president of the Manitoba Provincial Executive. Members of several branches worked together to provide a beautiful

Continued on page 21

Reports
continued from page 20

lunch for the guests. A beautifully inscribed plaque was presented to her in appreciation. Everyone present joined in wishing Mrs. Kohuska the very best of health and happiness in her retirement.

Between 10 to 15 members of our Manitoba Provincial Executive and local executives attended the 47th National Conference of our organization held in Saskatoon, from August 7-11, 1991. It was most appropriate that the theme of this conference was "Building Our Future on a Century of Achievements: 1891-1991". At this National Conference members of the Manitoba Executive joined with other provincial executives and with our National Executive to help celebrate the 65th anniversary of the U.W.A.C. Our national U.W.A.C. chose as their theme: "Let our Work and Actions Show our Maturity". This theme sparked many interesting and soul-searching discussions among the delegates. The guest speaker at the luncheon was Natalka Faryna-Kit. A slide presentation was put together depicting historic occasions of our organization in the past 65 years. Our Manitoba Provincial Executive President Sonja Bejzyk chaired one of the banquets while our past president, Pauline Ignash, was a member of the Resolutions Committee.

Our Manitoba Provincial President Sonja Bejzyk was also the chairman of our Provincial Conference Committee and helped organize an interesting, helpful and informative conference for our membership. Our Provincial Conference was held in Winnipeg, from October 25-26, 1991 at the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral and St. Andrew's College. The theme of the conference was "Achievements of Ukrainian Pioneers — Guideline to Our Future".

- During the morning separate sessions guest speakers were Olena Hryn, editor of our monthly journal "Promin", and Marusia Tarnawecka-Zurek, English Section editor, who described to the members their aims and objectives for the magazine, as well as making an appeal for more articles and information.
- Dobr. J. Luchak announced the names of our scholarship recipients as well as highlighting their background and accomplishments.
- The report of the Ukrainian Museum of Canada, Manitoba Branch, was presented by Helene Bohonas, Manitoba President. Weaving classes sponsored by the museum were announced and fund-raising for the Museum continued with the annual flea market, "Yarmarok", held in the auditorium of the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral on June 1, 1991, and with a Coffee House set up at the Kyiv Pavilion during Folklorama Week, August 4-10, 1991.
- An interesting panel discussion on "Ukrainian Arts in Canada" was held that afternoon. Participants on the panel were: Michael Ewanchuk, who spoke about Ukrainian Canadian literature, Shawna Balas, who discussed Ukrainian Canadian Art, Vera Senchuk, who spoke on Ukrainian Religious Art, and Irka Balan, who talked about Ukrainian Canadian Dance.
- The Conference ended with the report of the Resolutions Committee. One of the more interesting resolutions passed addressed the issue of abuse of women and children.

Our Provincial Executive continues to work diligently on ways to improve communication between our branches, to help them find ways to attract new members, and to make monthly meetings more interesting and more valuable to the membership. We have continued to promote and fund charitable, religious and educational projects to help the needy in Canada, Ukraine, Poland, and South America.

— submitted by Sylvia Uzwyshyn

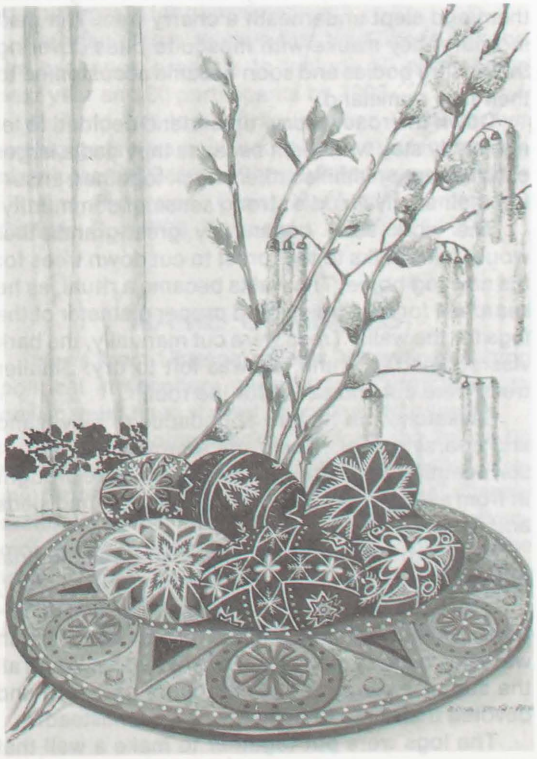

ESSAY CONTEST

BUILDING OF A LOG HOUSE 1903

— by Cary Yurkiw of Winnipeg
(4th prize winner U.W.A.C. Centennial Essay Contest)

My great-grandfather came to Canada in May 1903. Our family left Ukraine, travelled over the Atlantic Ocean, and arrived in Montreal. The government provided transportation from Montreal to Winnipeg and then to Rosthern, Saskatchewan. Saskatchewan farmers were waiting to transfer the new immigrants across the Northern Saskatchewan River to their new homesteads, forty miles north.

My great-grandfather, his wife, and two small children went to my great-aunt's, who had arrived two years earlier. Their homestead was a log cabin, eight by ten feet, with a stone stove and a bed made from sticks and branches. The cabin was very cramped and had almost no room to sleep, so my great-grandfather made a bed of leaves and branches. They laid out a kylym (rug) that was brought with them and slept underneath a cherry tree. The next morning they awoke with mosquito bites covering their entire bodies and soon became accustomed to their new homeland.

Down the road, a long-time friend decided to let my family stay with them because they had a larger cabin. Pioneer families often stuck together, ensuring their survival and a strong sense of community.

The work soon began. My great-grandfather would take walks to the forest to cut down trees for his new log home. The walks became a ritual, as he searched for the straight and proper diameter of the logs for the walls. Trees were cut manually, the bark was scraped, and the log was left to dry. Smaller trees were cut and saved for the roof.

Saskatchewan had an abundance of clay, sand and coarse gravel. When one removed two feet of soil beautiful sand emerged. Materials were brought in from everywhere because the pioneers had sleds and oxen to travel.

Finally, the hay was harvested and was the final ingredient needed to start construction. For the roof, my great-grandfather used turf grass, which sometimes leaked. Grass was made into sheaves, which were tied by rope made from twisted grass. When all the supplies were ready neighbours gathered and devoted their time to build the new homestead.

The logs were put together to make a wall that would divide the house into two rooms. Plenty of clay had to be used to bring the logs together and provide for a sturdy stucture. Oxen were used to walk in a circle and knead the clay, hay, and water into the right consistency. Then the mixture was placed between the logs by bare hands that became very coarse after many days' work.

All four walls were finally plastered, with holes left for windows, and smaller sticks remaining for the roof. Grass sheaves that were made prior to construction were tied, starting from the bottom up and overlapping half-way. The top two layers consisted of "hrebla" or sheaves that ensured that rain or snow would not penetrate.

The ceiling was plastered with clay and a chimney was erected of stone that was also plastered inside and out. The rough clay took days to dry. A finishing mixture of clay and water was applied by a grass brush to give a finished look. The government provided lime which was used to whitewash the inside. The lime provided sanitary conditions and luminescence for the dim homesteads. For pioneers this was their palace. They were safe from mosquitoes, rats, mice and wolves.

Ukrainian people took pride in their yards. They loved to have clean and well-cared for surroundings. English people were often jealous because the pioneers were quick to become self-sufficient on land given to them by the government.

The new cabin provided shelter to newborn chicks, hens, and sometimes even a calf. Occasionally, soot would gather in the chimney, resulting in four-foot flames. Neighbours would rush to extinguish them because the roof was made of hay and turf.

Pioneer families had to be admired. Often with eight to fourteen children, they persevered to become good Canadian citizens. Schools were built, children studied hard, and parents tried to achieve the best homestead they possibly could. Many times children would walk home barefoot to help their parents undertake various chores. Reviewing the pioneer biographies, one has to be thankful that pioneer families endured the harsh conditions so that we can prosper today.

TRYZUB OFFICIAL STATE EMBLEM

On February 19, 1991 the Ukrainian Parliament officially proclaimed the **tryzub** as the state emblem of Ukraine.

The Chairman of the parliamentary Committee on Cultural Affairs Les Taniuk presented the proposal that Ukraine's new state emblem incorporate the tryzub used by Prince Volodymyr of ancient Rus', and that it appear as a gold trident on a field of blue.

INTERNATIONAL MONETARY FUND MEMBERSHIP

Ukraine is the first of the members of the new Commonwealth of Independent States to apply for membership in the International Monetary Fund, reported the "Ukrainian Weekly" several weeks ago.

Members of the International Monetary Fund can apply for billions of dollars in loans, although a system of rules must be followed as agreed to by the members of the fund and the borrowing country. As well, acceptance of Ukraine in the International Monetary Fund would subsequently include membership in the World Bank, another source of loans.

The IMF often assists member countries in reforming their monetary system, including the establishment of a stabilization fund for currency introduction.

Teams from the IMF have been visiting the former republics and spent about ten days in Ukraine and Belorus. New applicants are reviewed by the executive board, which represents the 156 member countries of the IMF. The new member must contribute a quota, which in turn determines how much that particular country may borrow.

Headquarters for the IMF are in Washington, D.C. and the United States is the fund's largest contributor. As the "Ukrainian Weekly" further reports, partially because of U.S. opposition, the former Soviet Union had never been granted full membership in the past. The Baltic States quickly won membership, and now the rest of the former Soviet republics must apply individually.

FARMING PROGRAM

A unique agricultural exchange program is taking place as twenty farmers from Ukraine came to Canada in September to learn Canadian agricultural methods.

The six-month exchange was organized by the Ukrainian Resource and Development Centre, and is the first of its kind in North America. The Carl Popper foundation from Switzerland is sponsoring the program, on the advice of Dr. Bohdan Havrylyshyn. Overseeing the program is Bohdan Chomiak, who works in the Ukrainian Resource and Development Centre at Grant MacEwan Community College in Edmonton.

The farmers from Ukraine are being matched up with Ukrainian-speaking farm families in Alberta, Saskatchewan, and Manitoba where they'll learn western-style techniques firsthand, by working on the Canadian family's farm. They also receive a monthly grant for expenses.

Bohdan Chomiak says that he'd like to expand the exchange program to include 50 participants next year and 80 participants by 1993.

If you'd like to become involved in the farmer exchange program, or would like more information, please contact Bohdan Chomiak, Manager, Canada-Ukraine Programs, Grant MacEwan Community College, Box 1796, Edmonton, Alberta T5J 2P2.

NAME CHANGES

News from Ukraine reflects the ever-changing political atmosphere as now even the Ukrainian newspapers have started changing their names.

"The Ukrainian Weekly" reports the following name changes: "Radyanska Ukraina" (Soviet Ukraine) is now called "Demokratychna Ukraina" (Democratic Ukraine), "Komsomolskoe Znamya" (Komsomol Banner) changed to "Koza" (Goat), and the former USSR Defense Ministry organ "Leninskoe Znamya" (Lenin's Banner) changed to "Narodnaya Armiya" (the People's Army).

LET'S STOP RACISM

Multiculturalism and Citizenship Canada | Multiculturalisme et Citoyenneté Canada

Canada

"People may be different on the outside, but they are no different on the inside."

– Jasmine Buntain, Age 11

Our children are called the future. They come into our world full of innocence and hope until they are taught to distrust and, sometimes, even to hate. Racists are made, not born.

Parents can teach their children to understand the value of compassion, respect and understanding of others. Or, they can sow the seeds of intolerance, bigotry and cruelty – the things that divide a society and keep us apart.

Racism exists in many forms and can be found everywhere in Canada. March 21 is the International Day for the Elimination of Racial Discrimination. And it is Canada's Anti-Racism Day, a time for us all to join the fight against inequality.

Let's work together with our families and friends to break down the barriers that divide us. Let's set an example for our children and help create a world free of prejudice and discrimination.

Let's bring back the hope of a better tomorrow and make it real because ...

If you don't stop Racism, who will?

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

ІЗ СВІТЛИМ ДНЕМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЩИРО ВІТАЄМО

ІЄРАРХІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ: ЙОГО БЛАЖЕНСТВО
БЛАЖЕННІШОГО ВАСИЛІЯ, МИТРОПОЛИТА ВІННІПЕҐУ І ВСІЄЇ КАНАДИ,
ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШОГО ВЛАДИКУ ІВАНА, АРХИЄПИСКОПА ЕДМОНТОНУ
І ЗАХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ, ПРЕОСВЯЩЕННІЩОГО ВЛАДИКУ ЮРІЯ, ЄПИСКОПА САСКАТУНУ
І ДІЮЧОГО ЄПИСКОПА ТОРОНТА І СХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ,
СВІТЛУ КОНСИСТОРІЮ ТА ЇЇ ПРЕЗИДІЮ, ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО,
ВСЕ ЧЛЕНСТВО НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ТА СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ СУС З ЇХ ПРОВОДАМИ,
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ ТА ЙОГО ФІЛІЇ, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ"
ТА ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В КАНАДІ Й У ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ!

ЗА КРАЙОВУ УПРАВУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Марія Воронюк
голова

Анна Федейко
секретарка

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

З НАГОДИ СВІТЛОГО ВОСКРЕСІННЯ
ПОСИЛАЄ НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ І ВІТАЄ:

БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА ВАСИЛІЯ — МИТРОПОЛИТА ВІННІПЕҐУ
І ВСІЄЇ КАНАДИ, ВИСОКОПРЕСОСВЯЩЕННІШОГО ВЛАДИКУ ІВАНА —
АРХИЄПИСКОПА ЕДМОНТОНУ І ЗАХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ,
ПРЕОСВЯЩЕННІШОГО ВЛАДИКУ ЮРІЯ — ЄПИСКОПА САСКАТУНУ І ДІЮЧОГО
ЄПИСКОПА ТОРОНТА І СХІДНЬОЇ ЄПАРХІЇ, СВІТЛУ КОНСИСТОРІЮ УПРАВУ
ЦЕНТРАЛІ, УСІ СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ С.У.С. З ЇХ ПРОВОДАМИ НА ЧОЛІ,
ЇХ ЧЛЕНІВ ПО ВІДДІЛАХ ТА ЇХ РОДИНИ, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ"
І ВСІХ ЙОГО ЧИТАЧІВ ТА ДОПИСУВАЧІВ.
НАЙКРАЩІ СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ ЗАСИЛАЄМО СЛАВНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ
НАРОДОВІ В ВОСКРЕСЛІЙ ВІЛЬНІЙ НЕЗАЛЕЖНІЙ ДЕРЖАВІ
— УКРАЇНІ, ВСІМ УКРАЇНЦЯМ У ДІЯСПОРІ.
ВІДРОДЖЕНІЙ УАПЦ З ДУХОВНИМ ПРОВОДОМ НА ЧОЛІ!

Воскрес Христос — й Свята Руїна,
Усіх дітей своїх пригорне
З ярма воскресне Україна
ВЕЛИЧНА, ВІЛЬНА і СОБОРНА! (Митроп. ІЛАРІОН)

Стефанія Шпитковська
голова

Марія Нечай
секретар

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

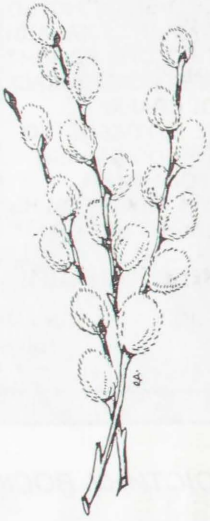

Уже сто літ проминуло
Як українці — піонери в Канаду прибули,
Багато дверей нам
Вони отворили.

Примір від наших піонерів
Ми повинні взяти,
Ми бажаєм їх усіх
Щиро пошанувати.

Славу і честь піонерам
Мусимо віддати,
Бо вони все українське
Вміли шанувати.

В ЦЕЙ 100-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ПОСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ В КАНАДІ ВИСЛОВЛЮЄМО ПРИЗНАННЯ І ПОДЯКУ БАГАТЬОМ ЩИРО І ТЯЖКО ПРАЦЮЮЧИМ ЖІНКАМ ПРИ НАШІЙ ГРОМАДІ СОБОРУ СВ. АНДРЕЯ В ЕДМОНТОНІ, ВСІМ ЧЛЕНКАМ-ПІОНЕРКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ДЕ Б ВОНИ НЕ БУЛИ, І ПРОСИМО БОЖОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ ТА БАЖАЄМО МНОГИХ ЛІТ У ЩАСТІ І ЗДОРОВ'Ї ПРОЖИТИ. ТОЖ ПРИЙМІТЬ ВИЩЕ ПОДАНИЙ ВІРШ ЯК ПОДЯКУ ВАМ ВІД НАС.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
ПРИ ГРОМАДІ СОБОРУ СВ. АНДРЕЯ
В ЕДМОНТОНІ

Люба Федущак
голова

Павліна Григор-Лисак
референтка

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ***ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!***

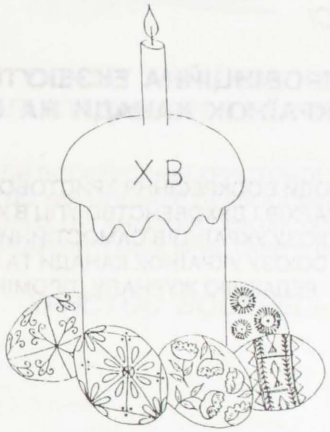

З НАГОДИ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ, РЕДАКЦІЮ „ПРОМЕНЯ", СУМК,
СОЮЗ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ, ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИХ ІЄРАРХІВ,
ВСЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ КАНАДИ
І ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД!

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
СУРРЕЙ, Б.К.

Анна Соболь
голова

Таня Гарбар
референтка

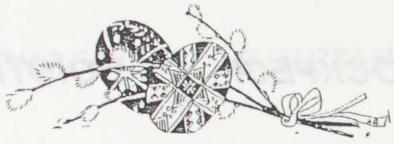

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА САСКАЧЕВАН

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО ВІТАЄ
ІЄРАРХІВ І ДУХОВЕНСТВО УПЦ В КАНАДІ,
ЧЛЕНСТВО СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ — ТУС І СУМК,
ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ТА ВСІХ ЇЇ ЧЛЕНОК,
РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ"

Марія Цьопа
голова

Катруся Щолтер
секретарка

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СУК В АЛЬБЕРТІ

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО СЕРДЕЧНО ВІТАЄ

ІЄРАРХІЮ, ДУХОВЕНСТВО І ВІРНИХ УПЦ В КАНАДІ, ПРОВОДИ І ЧЛЕНСТВО
СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СУС, ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ,
ПРОВІНЦІЙНІ УПРАВИ І УПРАВИ ПООДИНІКИХ ВІДДІЛІВ, УСІХ ЧЛЕНОК СОЮЗУ
УКРАЇНОК КАНАДИ ТА ВСІХ УКРАЇНЦІВ У СВІТІ!
ПРАЦЮЙМО НА РОЗВИТОК НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В КАНАДІ, НА УПЦ І НА
КОРИСТЬ І ДОПОМОГУ НАШИМ БРАТАМ В УКРАЇНІ!

Карпя Козак
голова

Вікторія Мартинюк
секретарка

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. САВЕЛІ СТЕЧИШИН В КЕЛОВНА, Б.К.

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО ВІТАЄ
ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ,
ПРОВІД І ЧЛЕНІВ СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ,
ЇХ РОДИНИ, РЕДАКЦІЮ „ПРОМЕНЯ" І ВСІХ ХРИСТИЯН В ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ РАДІСНИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Ґеня Свинарчук
голова

Анастасія Ратковська
секретарка

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК
ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ В ВАСЕТНА, АЛЬБЕРТА

ШЛЮТЬ ВЕЛИКОДНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ ВСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ УПЦК,
ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРОВІНЦІЙНИМ УПРАВАМ,
УПРАВАМ ПО ВІДДІЛАХ І ВСІМ ЧЛЕНКАМ, СУС, СУМК, РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛУ
„ПРОМІНЬ", ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ І В УКРАЇНІ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Євгенія Легкодух
секретарка

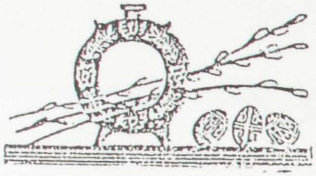

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

МАНІТОБСЬКА ПРОВІНЦІЙНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

з нагоди

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітає

Владик і Духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади, членів ТУС, СУМК, редакцію журналу „Промінь", всіх членок Союзу Українок в Канаді і в Україні!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Соня Бейзик
голова

Розалія Байдак
секретарка

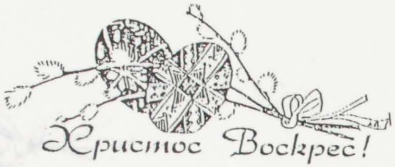

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ У ВІННІПЕЗІ

з нагоди

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітає

Ієрархів і Духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади, редакцію „Променя", членок Союзу Українок і їх родини в Канаді і в Україні!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Олена Ґерриті
голова

Марія Корчевич
секретарка

ЧЛЕНКИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ВІНДЗОР, ОНТ

З НАГОДИ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ ВІТАЮТЬ

ДУХОВЕНСТВО УПЦК, ПРОВІД ТА ВСІХ ЧЛЕНОК СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, УПРАВИ СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СУС, РЕДАКЦІЮ І ЧИТАЧІВ „ПРОМЕНЯ" ТА ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД У ВІЛЬНОМУ СВІТІ І НА УКРАЇНІ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС, ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Марія Старух
голова

Оля Друль
секретарка

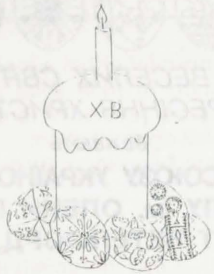

РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ"

вітає радісним

„ХРИСТОС ВОСКРЕС!"

Союз Українок Канади, Союз Українок в Україні, всіх читачів журналу, референток „Променя", жертводавців і всіх, хто дбає про моральний і матеріяльний стан „Променя".

З радісним Святом
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
ІМ. ГАНКИ РОМАНЧИЧ
В САСКАТУНІ, САСК.

щиросердечно вітають

Його Блаженство, Блаженнішого Василія, Високопреосвященнішого Владику Івана, Преосвященнішого Владику Юрія, все наше Духовеснство, Центральну Управу Союзу Українок Канади, все членство нашої організації по відділах разом з їх родинами, редакцію журналу „Промінь" і ввесь Український Народ у вільнім світі й в Україні!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРИС!

Савеля Бойчук — голова

Тамара Прокопчук — референтка

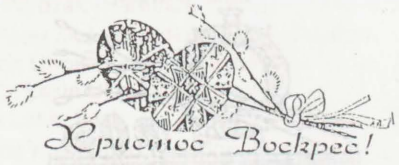

З радісним Святом
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в ТУ ГІЛС, АЛЬТА.

щиро вітає

Блаженнішого Митрополита Василія, Преосвященніших Владик, Духовеснство УПЦК, проводи складових організацій Союзу Українців Самостійників, Централю Союзу Українок Канади і її членів, редакцію журналу „Промінь" і ввесь український народ в вільнім світі і в вільній Україні!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРИС!

Єлисавета Рибак — голова

Павліна Мулька — референтка

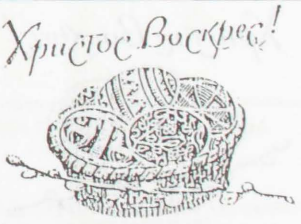

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

З Воскресінням Христовим
вітаємо

Всечесне Духовенство Української Православної Церкви в Канаді, всіх членів складових організацій Союзу Українців Самостійників з їх проводом, Центральну Управу Союзу Українок Канади, редакцію „Променя" і весь український народ!

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
ЙОРКТОН, САСК.

Славка Скварчук — голова

Леся Джарман — секретарка

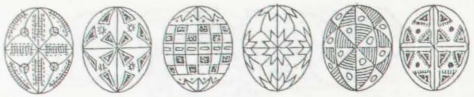

В день Воскресіння Христового
УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
ім. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
в САСКАТУНІ

шлють найщиріші побажання

Блаженнішому Митрополитові Василію, Владикам Івану і Юрію, консисторії Української Православної Церкви в Канаді, її Духовенству і вірним, Централі Союзу Українок Канади і провінційним управам, Централі Союзу Українців Самостійників Канади, Союзові Української Молоді Канади, редакції журналу „Промінь". Вітаємо відродження Автокефальної Православної Церкви і Союз Українок на рідних землях нашим традиційним поздоровленням:

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Анна Михайлюк — голова
Марія Дорош — референтка

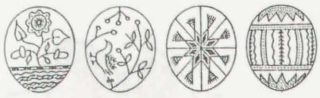

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

бажають

ЧЛЕНКИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ВІДДІЛУ ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
в НОРТ БЕТЕЛФОРД, САСК.

Блаженнішому Митрополитові Василію, Архиєпископу Івану, Єпископу Юрію, Духовенству і всім членам Косисторії, Централі Союзу Українок Канади і її членам, проводові Союзу Українців Самостійників і його членам, Союзу Української Молоді Канади, працівникам „Променя", Конґресові Українців Канади, Світовому Конґресові Вільних Українців, українському народові і його Проводові на рідних землях.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!
ВОСКРЕСЛА УКРАЇНА!

Оля Бицкал — голова
Катерина Маліцька — референтка

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ім. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
в РІДЖАЙНІ, САСК.

з нагоди
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
вітає

Ієрархів і Духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади, журнал „Промінь" та його читачів, членів усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родини, весь український народ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Соня Бремнер — голова
Галя Клапущак — секретарка

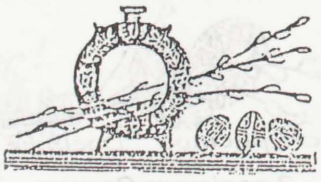

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ОТТАВІ

з нагоди
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
вітає

Духовенство УПЦК, провід Союзу Українок Канади, всіх членок Союзу Українок Канади, редакцію „Променя" й весь український народ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Ліза Маларик — голова
Галина Михальчук — секретарка

PROMIN PRESS FUND

Our sincere thanks to the following subscribers and friends who have sent in donations to the Promin Press Fund. Wherever possible, we have included donations made through Memorial contributions as well. Your continued support is truly appreciated.

Mrs. Maria Guzda (Islington, Ont.)	$115.00
Miss Mary Slyzuk (Dauphin, Man.)	100.00
U.W.A.C. Aylsham — Codette Branch, Nipawin, Sask.	75.00
Mrs. Olga Struchynski (Thunder Bay, Ont.)	58.00
Mrs. Rose Balacko (Thunder Bay, Ont.)	50.00
Mr. & Mrs. J. Evanishen (Kelowna, B.C.)	43.00
Mrs. W. Szewczyk (Richmond, B.C.)	43.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Yellow Creek, Sask.	43.00
Mrs. L. P. Procyshen (Canora, Sask.)	33.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Burnaby, B.C.	30.00
Mrs. Mary Worobets (Duncan, B.C.)	30.00
Mrs. A. Perozak (Hamilton, Ont.)	28.00
Saints Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church Choir (Foam Lake, Sask.)	25.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Foam Lake, Sask.	25.00
Mrs. Nina Kusmenko (London, Ont.)	18.00
Mrs. J. W. Melnyk (Sherwood Park, Alta.)	13.00
Mrs. Natalia Douds (Oshawa, Ont.)	10.00
Mrs. Anna Dutchak (Oshawa, Ont.)	10.00
Mrs. Nina Wirstiuk (Edmonton, Alta.)	10.00
Mrs. Stephanie Holowach (Kirkland, Que.)	8.00
Mrs. Lena Kozar (Ethelbert, Man.)	8.00
Mrs. Irene Lukasiewicz (Bramalea, Ont.)	8.00
Mrs. Greta Saranchuk (Taber, Alta.)	8.00
Mrs. M. Shabotynsky (Etobicoke, Ont.)	8.00
Mrs. O. Shewchuk (Montreal, Que.)	8.00
U.W.A.C. Daughters of Ukraine Branch Montreal,	8.00
Mrs. S. Datkiw (Grimsby, Ont.)	6.00
Mrs. M. Presunka (Mississauga, Ont.)	6.00
Mrs. I. Mushka (Ottawa, Ont.)	4.00
Mrs. Mary Anne Bobko (Oshawa, Ont.)	3.00
Mrs. A. Dobromyl (Ville St. Laurent, Que.)	3.00
Mrs. E. Dziamba (Beamsville, Ont.)	3.00
Mrs. A. Gerych (Montreal, Que.)	3.00
Mrs. M. Gorchynski (Dauphin, Man.)	3.00
Mrs. Bernice Rotyk (Melfort, Sask.)	3.00
Dobr. A. Krytiuk (Willowdale, Ont.)	3.00
Mrs. Anna Kuryliw (Sudbury, Ont.)	3.00
Mrs. Orysia Lysyk (Oshawa, Ont.)	3.00
Mrs. E. Pidwysocky (Montreal, Que.)	3.00
Mrs. Margaret Tymchuk (Vita, Man.)	3.00
Mrs. A. Wakulin (Montreal, Que.)	3.00
Mrs. Leona Yavorsky (Greenfield Park, Que.)	3.00
Mrs. Victoria Snitinsky (Watson, Sask.)	2.00
Mrs. Nettie Nahirney (North Battleford, Sask.)	1.00
Mrs. Mary Yarish (Brandon, Man.)	1.00

The above is a list of donations received and processed by **March 13, 1992.** The next listing will include those processed by **April 10, 1992.**

UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA
(Alberta Branch)

is holding a

UKRAINIAN PYSANKA CONTEST AND EXHIBIT
to be held April 10-12, 1992
at St. John's Auditorium, 10611 - 110 Avenue, Edmonton, Alberta

Contest is divided into three categories:

Children	Youth	Adults
7 - 13 years	14 - 17 years	18 and over

Cash awards will be given in each of the three categories:

1st prize	— 100.00
2nd prize	— 75.00
3rd prize	— 50.00
4th prize	— 25.00
5th prize	— 10.00 (five awards)

Winners will be announced on Sunday, April 12th, 1992 at 2:30 p.m.

All entries will become property of the Ukrainian Museum of Canada (Alberta Branch).

Conditions — Traditional design on hen's egg only.
Contest entries must be received no later than *April 4th.*

ENTRY FORM
PYSANKA CONTEST
11138 - 50 Street, Edmonton, Alberta, T5W 3B2

NAME _____

ADDRESS _____

_____

CATEGORY (Please check) 7 - 12 _____ 13 - 17 _____ 18 and over _____

NUMBER OF PYSANKY SUBMITTED: _____

For further information phone (403) 474-3352

[redacted]
EDMONTON AB
T5B 1Y9

D-43

1 Sep, 92

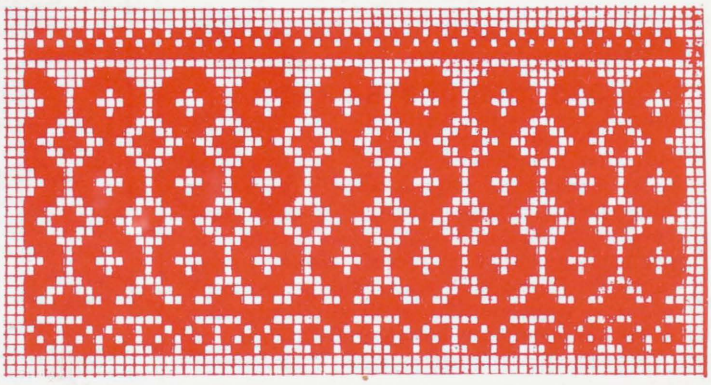

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ В САСКАТУНІ, САСК.

РЕЛІГІЙНІ — **ЦІНА**

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. д-р І. Стус (FEAST DAYS OF THE ORTHODOX CHURCH) Bilingual 5.00

ІСТОРИЧНІ

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ (м'ягка обкладинка) 1.00

ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ, Н. Когуська (**A HALF-CENTYRY OF SERVICE TO THE COMMUNITY**) Bilingual **20.00**

НАРИСИ З УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ — 3 томи, С. Стечишин, С. Яременко, В. Ревуцький, І. Кейван (**ESSAYS FROM THE UKRAINIAN CULTURE**) Bilingual **10.00**

UKRAINIAN CANADIANA (English only) 10.00

ЛІТЕРАТУРА

НА ПОШАНУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 5.00

МИСТЕЦТВО

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (English only) 8.00

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (Sheets) 3.00

UKRAINIAN WEAVING PATTERNS WITH INSTRUCTIONS by Doris Elizabeth Yanda 35.00

ПРОГРАМИ

НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ, слова Л. Українки 5.00

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ НА 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ 10.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

П'ЄСИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ 1.00

ЗБІРНИК ДЛЯ ДІТЕЙ, А. Данилович 5.00

РЕЛІГІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ, П. Пауш 1.00

ДУХОВНІ ПІСНІ 4.00

PROMOTIONAL SUPPLIES

ГРАМОТИ: 25-літ, Почесні, бланки грамот-можна висувати роки 1.75, 2.75, 3.00

SMOLOSKYPS 10.00

SPOONS WITH SMOLOSKYP 5.00

HASTI NOTES AND ENVELOPS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... Doz. 3.00

PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 50 cards 10.00

SERVIETTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 18 штук і Tax 2.75

POST CARDS: St. Volodymyr, St. Olha, St. Volodymyr and St. Olha ..... each 0.50

VIDEO CASETTE: V.C.R. 100th ANNIVERSARY UKRAINIAN WOMEN'S MOVEMENT Part I English only 20.00